Bellman, Carl Michael

Fredmans epistlar m.m.

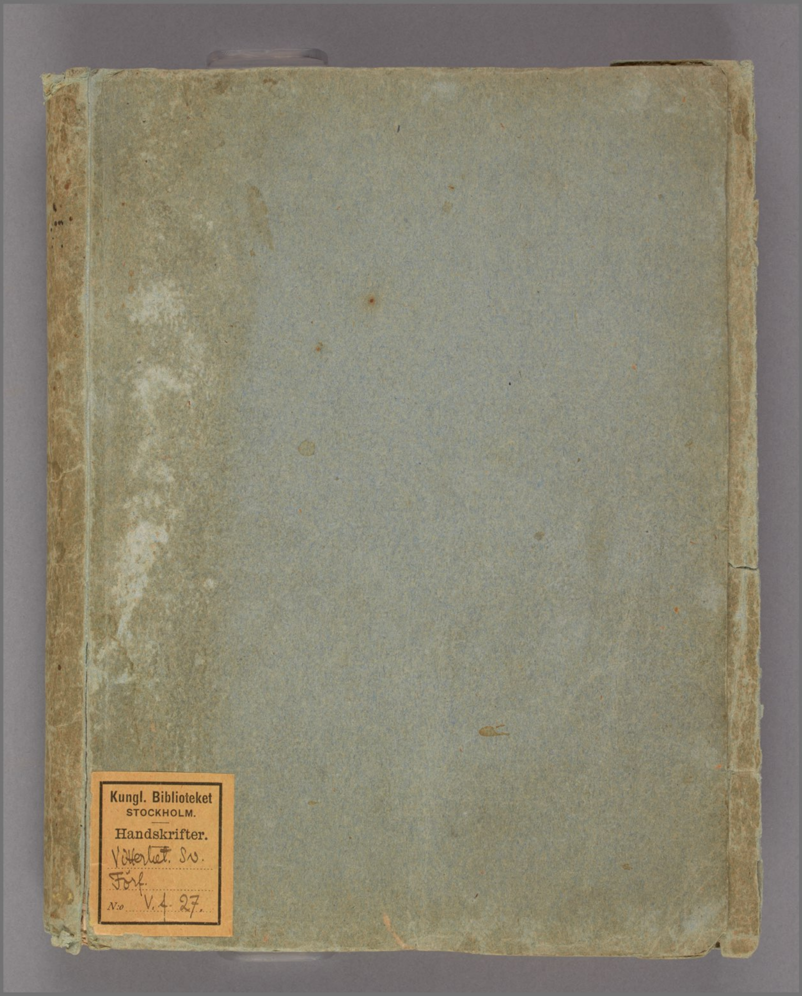

Vf 27

Tillkomstår mellan 1770 och 1790?

Digitaliserad år 2021

National Library
of Sweden

Bellman, Carl Michael

Fredmans epistlar m.m.

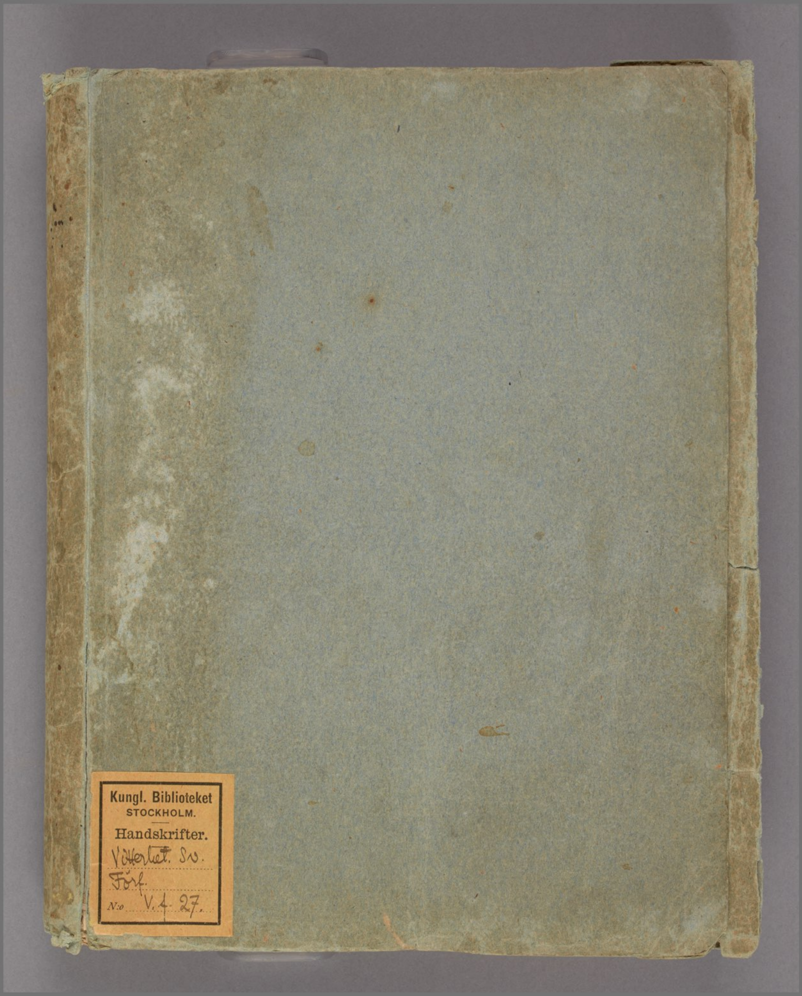

Vf 27

Tillkomstår mellan 1770 och 1790?

Digitaliserad år 2021

National Library of Sweden

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM.

Handskrifter.
Vitterhet. Sv.
Förf.
N:o V. 4. 27.

Vf. 27.

Skänkt till Kongl. Bibliotheket
12 Sept. 1871 af F. A. Ekmarck, se-
kreterare i Öfver Int. Embetet.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Register.

		Pagina
kära bröder så låtom oss supa i fred.	3.	1.
käraste Brödrar systrar och vänner med hjelp och frid	2.	2.
Fr. T. Trumslagarn kommer flickor god dag.	5.	3.
käraste min theofeli	5.	5.
käraste brödrar systrar och vän: se fader Berg	4.	7.
käraste syster mig nu lyster	3.	10.
Står du och gråter	4	12.
Fader berg i hornet stöter	4.	15.
Hör i Orphei drängar	6.	17.
Gläsen darra mellan knogen	2.	19.
Fader Bergström fingra dit hoboe blås	5.	21.
hej musicanter ge valthorn väder	3.	23.
hej sade fredman hvargång han hörde	6.	24.
Nå skrufva violen	3.	26.
Dörrarna opp violerna klara	4.	28.
Gråt fader Berg och spela.	4.	30.
Gutår båd natt och dag	2.	32.
Skyarna tjockna	7.	34.
Systrar och vänner	7.	38.
Nå ä nu alla församlade här	5.	41.
Systrar hören min Musik.	3.	45.
Fram med Basviolen	5.	46.
Båtsman tag nu din lufva,	2.	48.
Ack! du min Moder säg hvem dig sände,	8.	51.
Blåsen nu alla etc.	8.	54.
kära mor slå hand på kjolen.	2.	58.
Sitter du ännu och ljuger,	3.	58.
Glimmande Nymph.	3.	60.
Hvar står Violen säg min son.	3	61.
Gubben är gammal	3.	64.

I dag såg jag dit barn min fröja	5.	65.
Matter porten är stängder	6	66.
Movits tag dina pimnar.	3.	69.
Fäll dina ögon och skäms nu din tossa.	4.	71.
Movits med flor om armen håll.	5.	74.
Drick ur dit glas	5.	75.
Är det confenio	5.	77.
Si Hans Jörgen huru han bockar	5.	79.
Se Movits han står där och gråter	10.	81.
ge rum i bröllops salen din hund.	9.	84.
Kors utan glas	3.	89.
Stolta stad.	4.	93.
Si fellnubben	17.	95.
Wärm mer öl och bröd.	2.	100.
Fan i fauteuillena	2.	101.
Movit valthornet Proberar.	17.	103.
Bröderna fara väl vilse i bland.	5.	111.
Ack! hvad för en uselt koja.	11.	113.
Solen glimar blank och tring.	21.	117.
Phoebus förnyar	2	124.
Tienare Mollberg hur är det fatt	6	127.
Movits i afton står balen	5.	130.
Pöbel ur vägen	3.	132.
Unnan ur vägen se hur profossen med plumager.	9.	134.
Wid en grind uti en skog	7.	137.
Hör klockorna med ängslig dån.	4	139.
Movits helt allena på 3 liljor sat en gång.	5.	140.
Mamsel Ulla Märk Mamsell	8	141.
Bacchi Härolder med guld och beslag.	5.	143.
Ur vägen och vik.	4	147.
Ulla krögarn ropar	5.	149.
Aldrig en pris på dessa bleka fält.	6	151.
Lokatten Lokatten min frände gutår.	4	153.

Ack o
Ren Cal
Se hur
Movits
Movi
Mollbe
Si Mol
Wid et
Gamla

65.	Ack om vi hade god vänner en så	5	154.
66.	Ren Callade jag sjår och tror.	10.	156.
69.	Se hur Movitz sitter där, vid sin tafla tyst och kär.	5.	161.
71.	Movitz mit hjerta blöder.	5.	162.
74.	Movitz blåste en Consert	6.	164.
75.	Mollberg satt i Paulun.	6.	167.
77.	Si Mollberg i svart råck och flor	4	170.
79.	Wid et stop öl och några supar.	14.	173.
81.	Gamla Bror Jockum klang vid denna rågan	4.	178.
84.			
89.			
93.			
95.			
100.			
101.			
103.			
111.			
113.			
117.			
124.			
127.			
130.			
132.			
134.			
137.			
139.			
140.			
141.			
143.			
147.			
149.			
151.			
153.			

1. 5

1sta Epistelen.

Till de trogna bröder på Terra nova i Gaffelgränd.

Kära Bröder så låtom oss supa i fred,
i denna här världenes oroska och strid
Låt oss streta — — — Arbeta,
och stampa — — — trampa,
Drufvorna pråssa ty än är det tid,
The Ölesesez är stridsbara män.
The Gutårinnor hofvera nu men!
Blifva besatta,
och skratta.
och supa
och stupa,
Emellan boutellerna sen,
#
Slå i stopenom bröder slå locket i hop,
fly allan förargelse som odra stop,
I all flättia — och kjettia,
Och stampa — och trampa.
Nu Backi pråsser vid klingande rop,
Brännvins Apostlar uppstiga hvar dag,
Stöta basuner förkunna vår lag,
Stirra och gapa — och rapa,
Och mumla — — och tumla,
Som hjeltar i blodiga slag
#

Gå —

Gå då ödmiukt till flaskan inbördes gutår,
Gån baklänges bort där nykterhet rår,
War nu lustig och drifftig
Och stampa — trampa.
J Backi vingård stå quar där du står,
Sup min Thesphile strupen är diup.
Si i Damasko ligger en slup,
fuller med flaskor damaskor,
Cantiör — med viner,
ro hit med en slup. 2

6 2dra Epistelen.

Till The Galimater hin sidon kanungsliga djurgården,
käraste bröder Systrar och vänner,
med hjelp och frid,
med öl som bränner,
hjertat kringränner,
fetmar och spänner,
gjör krogdören vid,
drick ty drick nu är tid fin
Hör på violerna,
Systrarna med song.
Truska på kjolarna,
hoppa i språng,

Ulla

3

Ulla bind opp,
Svång din salopp,
Skönhetens topp,
Blomman i knopp
Ögat vill blända och fingrarna kåna, Dacapo käraste,
Bort med ängslan käraste själar,
Sitt ner på en stol,
hör Spelman grålar,
Stryker och trålar,
med dina hålar
han slår sin Wiol
och raglar mot bol. fin
Men full i krusena
brånvin och vin,
och tag af lrusena,
lilla Cousine,
Lotta ge hand
nig litet grand,
Sup och i bland,
kärlekens band,
Bind uti sången på ängen och fiellen Dacapo bordt.

3die Epistelen.

Til Bröderna och Systrarna på kongl.a Diurgården

Tr

Tr. T Trumslagarn komer Flickor god dag,
T T hör hur han slår et slag,
Tr T Trummor och pipor brännvin och smör,
T T hör läcka virslar hör,
käraste bröder och Syst rar slå upp edra tjäll.
Waflor och strufvor i gröngräset ställ,
\# \#

Tr T. Dansa på gröna backar och fält,
T hoppa på krogen snält,
T T Systrar med hand i sidan god dag,
T barfota du och jag,
Trumla Trumslagare, mandom och kärlek och vin.
frögdar i själen hvar trogen Cousine,
\# \#

Tr. T. Älskeliga Systrar kjortlarna opp,
T solfjäder och salopp,
Tr. T. Älskeliga bröder böxorna ner,
Och basWioler fler,
Hej Pimpernella, och Hoglund och söt fronbiryack,
Hurra Mamseller geseller och pack
\# \#

Tr T. käraste bröder fulla af dun.
T Systrar drag till paulun
Tr T kärlekens pilar väßsas i öl.

T Bats

T. Båtsman klif på din köl,
Pipan i munnen, och Skönheten, inom din barm,
trumla trumslagare trumla allarm,
Tr. T. Ge fader berg en sup vid Violen,
T. rätnu så skiner solen,
Tr. T. Drick nu värdinnans skål och gutår,
T. lustig vår lefnad går,
käraste bröder och systrar, er har jag förunt,
denna epistel på Almen trullerunt,

15 4:de Epistelen.

Ekannerligen til Thesphile, Skomakare Gesäll, under dess förföljelse skrifvit till tröst, och hugsvalelse.

käraste min Theophile!
i halrätten vise krogen,
Rätnu broder är du mogen,
frodig buk och bälg,
knäpp dina händer hop och svälg,
min lärjunge var trogen,
ja dett Mästerbref på krogen,
Och dit burskap välg,
sätt på dig hatten och murra,
i väggen flaskan surra,
fri måndag hurra,
Lycka til god helg.
Wärdaste min Theophile!

Följ.

följ Backus helt tätt uti Spåret,
slång din mässings kam i håret,
tag din käpp i hand,
knyt i din halsduk röda band,
häng urkedian uppå låret,
det är nu på femte året
du är i vårt land,
Näsan i vädret gärna,
se benen hur de spierna,
Din afton stierna,
tänds vid Solens rand,
Käraste min Theophile!
din bälghund låt blodet rinna,
plåstra om din ögon hinna,
Backus sjelf dig ger,
blyvit silfverglit och mer
men var intet lik en quinna,
Näsan skall en gång besinna,
på dig sablas ner,
Sablas utaf Corporaler,
på bröllop och på baler,
du är fataler,
sup min cavailler.
Älskelige min Theophile,
med glaset jag dig förföljer,
jag ditt hufvud öfverhöljer,
och dig modig giör.

Ör

7

Örfilar smälla lustit hör,
Du öron och näsan höljer
jag ber at du aldrig döljer,
friskt och flinckt humeur,
Den som i krantsen tager,
som bryta vill den lagen,
blir intet svager,
slåen så att han dör,
Låsten slå # mit i flinten, #
och spring du tag i din kanna,
drick och svär och dig förbanna
på revange din skurk,
tag promt i näfven glas och burk,
sielf Backus dig skall bemanna,
håll med händren för din panna,
fäkta som en turk,
Gott schwer und nott vetter,
jemt full och aldrig mätter,
jag vet ej bättre,
din skomakare Lurk,

5. Epistelen

Til Systrarna på Termopolium

käraste Systrar bröder och vänner,
se Fader Berg han skrufvar och spänner,

Kraug

strängarna på violen,
Och stråken han har i hand.
Ögat är bärta pannan är klufven,
Se hur han står och spattar på skrufven,
Ölkannan står på stolen,
Nu knäpper han litet grand,
Bom — — — rapar i noten,
Bom — — skrapar med foten
Brom. Br. han sig förvillar drillar i bland
käraste Bröder dansa på tå,
hanskar i hand och hattarna på,
Se på jungfru Lona
röda band i Skona,
nya strumpor hjmmels blå,
# #
Se Sorjen Puckel fläktar med hatten
pipan i man och brännvin som vatten,
dricker han och gjör fugtker,
med hufvud hand och fot,
Gullguler rock med styfva decränger,
såsat i nacken hårpiskan slänger,
ryggen i handra buktar,
och kinbenen står som klot,
B. — — — grinar mot solen,
B. — — — pinar violen.

B

9. B. S. pipan han stoppar, hoppar emod,
kärasste systrar altid höndtda,
bröderna dansa jemt minuette
hela veckan fulla,
rak i ryggen Ulla,
ge nu hand håll takten rätt.
\# \#
Såg hvem det är i kapråck så nätter,
med gula böxor hvita stöflätter,
som dansar där med Lotta,
Dendär som har röd perruque,
ta mig tiu tusen se två i flocken,
sydda manchetter, snören på räcken,
Drik fader Berg och spotta
tvi svagdricka gjör mig sjuk.
B. __ __ kruset skall rinna,
B. __ __ __ huset skall brinna,
B. B. ingen skall klamda flämda min buk,
kärasste systrar tagen i ring,
dansa och flägta tumla och spring;
är du blind och döfver,
Spelman ger nu öfver,
raglar med violen kring.
\# \#
Hej mina flickor lyfta på kjolen.

dan

dansa och skratta hör Basviolen;
ge fader Berg consonium,
och Hoglans med gröna blad,
hör fader berg säg du hvad hon heter,
hon där vid skåncken vinögd och feter,
Gumman på Termopolium
är det ju ta mig fan,
B.— — —trumpen och Clinder,
B— — —Gumpen är trinder,
B.B. halsfrås min gumma, bruma dulcian
käraste syttrar här är behag,
här är Musique och flaskor hvardag
här är Backus Guden
här är kärleks Guden
här är albing här är jag.

6te Epistelen
Til kära Mor på bruna dörren

kära Syster
mig nu lyster
med dig tala förn jag dör,
dubbelt öl gör godt humeur;://:
Enkelt öl jag aldrig smakar,
Och jag står på grafvens brädd,
Som en Backi hjälte klädd,
men förakta och försmädd,
för min egen skugga rädd,

kä

kära Syster
mig nu lyster,
at få taga mig en sup,
sen går i mitt mörka diup,
Charon skickar
slup
ta mig den och den.
kära bror jag hickar,
Backi safter fögda mig än,:||:
#
Usla tider
hvad det lider,
kära Coursen nederslås,
bättre köp på bränvin fås:||:
men då lefver jag ej mera,
andra hjeltar då hofvera,
kan ni tro då kära Mor,
jag skull få en sup så stor,
jag skall supa om ni tror,
som en Runius Lucidor,
usla tider,
hvad det lider,
mit tenragel faller ner,
min mun åt glaset ler,
supar flera,
ge mig mera,
mer.
Backus ingen an

skall mig balsamera.
Som en stor namnkunnig man :/:
Systrar hören
när i rören,
uppå krogens glas och stop
drick min skål då alli hop :/:
Sjung om kärlek vin och lycka
Om de qval en torstig trycka,
Om och hur en rusig man,
Paradiset ärfva kan,
Om den orm i blodet ran,
när han första drufvan fan,
Systrar hören
bruna dören,
Slång förälting väl igen,
Låt min hamn få bulta sen,
inte droppen,
halt lått open,
men.
jag måste gå farväl,
båd med själ och kroppen,
hit en sup jag torstar i hjäl :/:

7de Epistelen.

Til Fader Berg och Jörgen Puckel

Står du och gråter

Walt

Walthornet hur det låter, prut
Lustig och käter,
blås Faderberg det blåser bra, tu
blås till bataille
nå prutta din kanaille, prut
min Jörjen Puckel nu hurra,
hvita hanskar chapeau bas,
strå parlor uppå hatten,
nu han satten
bakfram, nu på sida, bida,
Jörgen vill så ha. Dacapo står,
\# #
Jörgen han strebar,
hör fader Berg arbetar. prut
flickan hon letar,
och vill i dansen gifra hand tu
Jörgen sig krummar,
hör faderberg han brumar prut
Walthornet trummar,
blir rödi syna blå i bland,
flickan hoppar litet grand,
Jörgen han ochså hoppar,
och han stoppar,
Pipan och sig svänger slänger.
benenen ut hand Dacapo Jörgen.
\# #

Lustig

Lustig i harmen,
se hur han kröker armen, brut.
kråset i barmen;
det flägtar och det fladdrar ut, fin
flaskorna skaka
Walhornen hör de braka, prut
hufvud tilbaka,
Och Jörgen rak i lifvet hut,
Hurra i dansen blås och tiut
dansa på norr och söder,
mina bröder,
rigtit 12 Ponsaljer svaljer,
jag i en minut Dacapo – Lust
#
Sup drick och smutta,
hurra walthornet prutta, prut
flickorna skutta,
kring glaset bröder hej gutår fin
öl på minuten,
se fader Berg i truten, prut
kaften upbruten,
nu öfver mässings brädden står,
käraste bröder Backus rår,
Venus mit lif föröder,
kära bröder,
Winet i mit tycke, mycke
kärleken öfvergår, dacapo – hej

15.

8.de Epistelen.

Til en hvar af Systrarna men ekannerligen til — Ulla Winblad

Fader Berg i hornet stöter,
se har Ulla nymphen söter,
svingar sig uti dans,
se hur Fader Berg han gapar,
når som Jörgen Puckel skrapar,
stöter han en Cadance,
hurra se Ulla dansar,
Engachanter flor och fransar,
hvit Sultan och blomor kransar,
hvita ben :/:
vid Ljus och lampors sken.
Walthorn bör man ha på balar,
strasvor Nympher och Pocaler,
stor lek uti violer,
si hon slänger armen trötter,
hvita ben och röda fötter,
se Himmelsblå kjolen,
hurra se bröstet gåser,
missa veek i kiolen fraser,
se har Fader Berg han låser
Noterna :/:
kära far blås bra,

kära

kära blås som Cara Satan
håll valthornet ut åt gatan,
Herrarna skall gå in,
friska Grefvar och Baroner
kom hussarar och Dragoner
hey friskt humeur och vin,
hurra se Ulla skrattar,
se hvad galonerta hattar,
Paris sin helena fattar,
röd och varm :/:
blås faderberg blås allarm
# #
Wallhorn hörs i luften mumla,
och Sirener kring mig tumla,
under Appollos Gud,
Ulla Winblad kära syster,
Du är alltid queck och yster,
hvarje dag så står du brud
hurra jag hör dig sjunga,
Jag ser fröjas tempel gunga,
Eldar kring i mörkret sjunga
full och våt :/:
Här du i Carons båt,

9de Epistelen

Til

17. Till Loeten Welz klingar väl på alla Instrumenter, men i synnerhet på Basviol och Wiol de Gamb:

Hör i Orphei drängar
stämmen edra strängar.
knäppen alla :/:
til Apollos pris.
I som till exempel.
uti fröjas tempel,
nederfalla :/://:
följer er capris.
I som pröfven gamalt öl gubar,
Eder önskas fagtigt silfver hår,
:/://: och en strupa som förmår.
\# \#

Basvioler klinga
tag till bägarn svinga
svinga bröder :/:
svinga med din hatt,
visa dina dater,
du har bra Camrader,
Backi floder,
rinna dag och natt,
Glas i hand och liufligt stränga spel,
hwil de venus kummin och canel,
:/://: blifve bröder Welz din del,
Du på pindus \# \# strebar.

och

Och dit blod arbetar,
Hjernan värker, :/:
J din hufvudskål,
Wid en brudsång broder,
Strödde du klenoder,
Jngen märker :/:
dina sancke präl
Sätt din hatt på hufvud käraste Bror,
Bacchi vingård står nu i sit flor,
:/:/: Se Cupido med sin Mor :
# #
J de helga lunder,
myllan blixt och dunder,
venus räcker :/:
Bågarn utur skyn,
Hon på mulnen hvilar,
hon med vin och pilar,
sig utsträcker,
kring hvart vattubryn,
Är det vatn? nej bara vin,
Paradiset blommar, hurra cousin,
:/:/: Sätt dig neder häll god min.
# #
Frugta intet dunder,
under på et under
Bågarn blänker :/:
klar som en juvel

Speg

Spegla dig, dit hjerta,
skall bli quit all smärta,
Och du sancker :/:
blöt på song och spel
Du skall bli uti din målning kär,
magnefiquet din koppar näsa bär
:/:/: Backi tron, och fröjas här.
\# \#
Winet gör dig fager,
vacker som en dager,
tag den lotten :/:
knäpp hvar basviol,
J hvart stop du tömmer
nyt besvär du gömer,
Och på botten :/:
se din lyckas sol,
Lycka till Cupidos härlighet,
At i Backi vingard blifva fet
:/:/: drick Bror Wetz du är poet.

Fredmans 10de kärliga Epistel.

Til de nybegynnare på gröna Lund.

De dyrbaraste gåfvor utöses ofta af den lekande naturen Under mildaste Himel. då de dödliga med bleknade anleten, intet mågta pryda sina kinder med den purpur som den Lysande blomman vid-

mor

morgon stunden sprider. Man ser uti frussande floder, kasta sina pärlor, Hvad kasta? Jo med snöhvita – fingrar som tafla om glansen, med den orientaliska. De gyldene fiskar i China uppstiga i en svafvelblå – äng, utur berlinerblå catser fästade med rosenröda, bandvippor Hvad säger jag? skjördemenen i åkrarne de rika Indier, kunna knast, i sina glimmande – Jackor förliknas mot de violetta silfverran som skördas, af deras agat lår, Dryckeskarlen, vid de – bulrande bäckar finnas uti castanieträd uppsatte, – med konstigt virkade förlåtar, Herdinnor i Noppkins – och gingans med solhattar, och perlemo, gunga uti – Pomerans trän, och fylla luften, med förtjusande röster Där kostar et glas af Stora Mogols afton finkel – älskelige Bröder, circa ½ halföre, och af det ~~kej~~ kej= serliga myrbränvinet, som de främmande gesander- undfå, vid afskedstagande, älskelige Bröder för, for- spilten få vi så mycket så at – – –

Glasen darra mellan krogen
håll i glaset du är mogen,
kejsarn sitter där på krogen,
hela dagen trogen.
hvile de venus och Persico

våxa

Wäxa där mit i skogen, Dacapo Glasen.
Det är ju sjelfve fan mina älskelige,
I en röd Charlakans tröja,
Sitter han och har en blöja,
folket sig till jorden böja,
Sina glas uphöja,
torkar han glaset med blöjan i go,
i det plär hans höghet förnöja, Dacapo,
Älskelige bröder de dyrbaraste gåfvor utöses
af den lekande naturen, ännu gedär sig mig till —

11te Epistelen.

Enkannerligen till Birfilaren på kongs-Djurgården klingar väl vid Hoboë.

fader Berström, fingra det hoboë blås,
:/: knäpp upp dit kräs,
håll kapräcken öppen så ser man, hva, ba,
:/: skjnböxorna
hatten på
blås nu då :/:
Älskeliga Bröder tagen nu i ring,
Och låt oss alla dansa i kring.
Se där springer löparn på backen se där,
:/: Ölstopet bär,
se det gröna glaset sin stöna hanger,
:/: skål cavaljer

han i bland
kysser hand ://:
Älskeliga Bröder, blåsen allihop.
Och låt os bôma vara stopp.

Ack se ormens pigor, se Cajsa blås bra
://: se kiortlarna
hvita klackar, gåssar, och malade skor,
://: balen blir stor,
Nu på bal
snörd och smal ://:
kära Bröder slå nu alla fönster opp,
hej lif och mandom i vår kropp,
Hårfricuren ur dansen och löparn in
://: Hoboe fin,
blås nu pianissimo ack fickon on
://: med vita ben,
krummar sig,
queck och vig ://:
klappar löparn utur dansen, där han går
Och hårfricuren skall in gubår,

Hurra Chamrater alt andas i frögd,
://: Djuphet och högd
Gjöken uti toppen och löjan vid strand,
://: Myran i hand,
lik så vi.
Spela ni ://:

Spela hoboister gunga tak och golf,
hvad slår klockan, hon slår slår tolf,

12:te Epistelen

Enkannerligen til Anna Stina

Hej Musicanter ge valthornen väder,
spotta och tuggbussen blås ://:
här mellan kistor och byttor och bräder,
kärlekens förlåt uppslås ://:
Blås edra händar så ska ni få vin,
hjerta och brännvin och änglar och buska,
nu valthornen ruska
stå intet och fuska
men håll utom fönstret valthornet ditt svin,

\# \#

Stugan är vacker med hundra tapeter,
kökett i kammarn hva ba ://:
flickan i sängen i särken så feter,
hej anna=stina Hurra hurra ://:
blås edra lymlar till dygdens minne
Lätt oss tilbedja båd backus och Frija,
ty hjertat vi nöja,
vår styga förnöja,
Wi dö utaf kärlek och lefva af vin,

\# \#

Walthornen lystra håll styst uti armen,
blås edra bytingar blås ://:
Se Anna stina så hvider i barmen

dyr

dyrka opp kärlekens lås :||:
käraste kommen, i tag mina ord
kärlekens länder Tempel och städer,
Är bolster och fjäder,
trappstenar och bräder,
Gator, och gränder, stolar, och bord.

13:de Epistelen

Til Bröderna och Systrarna på Lokatten.

klingar väl vid Valthorn.

Hej sade fredman hvargång han hörde,
Walthornet börja skråla,
:||: och spelman sjag,
Werlden är ej så ful som jag henni,
ängsligt afmålar,
:||: med storm och våg,
Alt leker för vår håg,
Skönhet i hvar ögon strålar,
Brännvin och dubbelt öl ha vi nog,
Wioler på hvar krog,
käraste Systrar uppå Lokatten,
heder tack och ära,
:||: och full musique,
Hollänska pipor Riggarns Peruquer,
Ryssar som svära,

:||: och

//: Och Jungfru skrik,
Den båtsman han är rik,
till dublin skall han med tjära,
han där med långa böxorna står,
han fick bra Stryk i går.
# #
Edra Markattor stå intet där,
i fenstret kut och kika,
//: bjud upp och nig,
blås edra Sabar nu blåser en,
blås alla tillika,
//: blås som i krig,
Hej lustit svinga dig,
Anna stina och fredricka,
kjortlarna upp solfjädrarna i hand,
gutar en sup i blond,
# #
Ge fader Berg in brännvin,
han korsgeväret står och stöter.
//: du raska dräng,
gräsgröna böxor blå rock och väst,
kors hvad du är söter,
//: med gult gehäng,
en hyrvang vanster svang.
Ser du intet kusken höter,
glasögon på näsan gevär,
Nu balen öpnad är.
# #

Bröder

Bröder och Systrar de klappa med händer,
Walthornen de tråta
:/: Se mamsel spaar,
rosenröd kiörtl och blåa strumpor,
och äfven flåta,
:/: och gul carcas,
Rött vin i gröna glas,
Bröder låt oss allt förgäta,
Ungdom om kärlek ropa på vin,
Wälkommen min cousine,

\# \#

Där kommer Ulla vinblad gif rum,
och korsgeväret undan,
:/: blås nu med forse
Ser du Cupidos altar slapp in.
den däjeliga nunnan,
:/: Stick om du törs,
korsgeväret nu i kors,
Slå till porten öpna tunnan,
käraste bröder amen gutår,
det bästa återstår, :/:

14de Epistelen.

Til fader berg rörande violen,

Nå skrufva violen,
hej spelman skynda dej,
kära syster hej,

sva

svara intet nej
svara ja så blir vi glada,
Sät dig du på stolen,
Och stryk din silfversträng,
röda stråken svång,
Och med ærmen slång,
gjör ej violen skada,
du svettas stor sak,
i bränvin skall du bæda
ty under detta tak,
är Backi lada,
//: ganska nyttigt,
ditt kall är vigtit,
bæd för öron syn och smak,
# #

Bland nymphernas skara,
är du en omisselig man,
du bæd vill och kan,
mer än någon an,
de unga hjertan binda,
och kärlekens snara,
på dina strängar står,
hvarje ton du slår,
du et hjerta får,
at konstigt samman binda,
just på en minut,
två ögon blifva blinda,

och

och flickorna till slut,
de blifva så trinda,
:/: har du balrar,
men Nymphen kulrar,
Och du skrattar med din trut. :/:

# #

Jag älskar de sköna,
man vinet ända mer,
jag på båda ser,
och åt båda ler,
men skiljer ända båda,
en Nymph i det gröna,
och vin i gröna glas.
lika godt kallas
både om mig dras.
ge stråken mera kåda,
conformum tag där,
uti min gröna låda,
och vinet står ju här,
jag är i våda,
Supa dricka
och ha sin flicka.
Sådant är hvad fredman lärt. :/:

15.de Epistelen

Till Corporal Molberg

Dö

29.

Dörrarna upp Violerna klara
kom och gå in :/:
här är oss lustigt god vänner at vara,
här få vi vin :/:
knäpp nu på basen stryk violin,
Låt nu valthornet tala och svara,
och skönhetens skara
sig lägra och para,
och vi oss försvara
med plit och carbin
#
kom mina bröder och systrar på balar,
hoppa och slång :/:
ingen gemen är här bara Corporaler,
svinga dig språng, :/:
gjör entrechaquer med bena slång,
Skramla med löspengar ören och daler,
du är fadaler,
långer och smaler,
fegtig och haler,
i morgon dig hång.
#
Älskeliga bröder har tage sin flicka,
slång henni kring, :/:
hej i fult flygande jucka och nicka,
Höja och spring :/:

Armarna

Armarna ut edra lymlar i ring,
Spy in i hålfvete: stå ej och hicka,
nu så vi dricka,
så hjertat skall picka,
och baken skall spricka,
det gjör ingen ting.

\# \#

Blås edra fatar och hållen er raska,
hvissla och tutt, :||:
fönsterna öpna, trossbotnarna braka,
hoppa nu ut :||:
Armar och ben ska vi krossa till stat,
Ut genom fönstren och hoppa tilbaka,
flaskorna skaka,
och safterna smaka
och piska din maka,
och håll nu din trut.

16.de Epistelen

Förmodeligen en elegie öfver Slagsmålet vid Gröna Lund

Gråt fader Berg och spela,
din pipa sorgligt klam, :||:
och orätt klam,
dit bröst kan ingen hela,
det priester öl och Marg :||:

31.

Gråt Fader Berg.

du denna stora stuga
är full af flickor mins,
Är nu så tömd, at knapt en enda fluga,
uti taket fins,
://: Här syns ej jörgen Puckel mer med hatten buga,
lik som en Prins,

Här syns ej bord och bänckar,
blå dörar utan lås ://:
din pipa blås,
där förr stod bord och skäncker
Och Bröder uti kring ://:
syns ingen ting,
där förr du stod till vänster,
Och på dit Walthorn gol,
nu synes bara sönderslagna fönster,
och en gammal stol,
://: ack fåfängt spelman väntar fler förtjenster
med sin viol,

Där förr hvar tilja darra
vid stampning larm och dån ://:
synes ingen spån,
där murkna plankor knarra,
Och skorsten svigtar nu ://:
blås kära du,

där

där förr man såg tröppeten,
ur fenstret stickas ut,
nu synes trasor af gardiner och tapeter,
flägta hvar minut,
:/: Och fåfängt ser man hästar vagnar och redes,
kring hvarje knut.

När bröder ej förlikas
plär leken lyckas så :/:
min rygg är blå,
en örfil kan undvikas,
när som man ingen ger, :/:
blås intet mer,
hvar en ej mer må dricka,
än honom är beskärt,
Ty i korporalens kanna nästan skicka,
är intet värt
:/: Och aldrig dansa med en annanans flicka,
det har jag lärdt;

Fredmans 17.de Epistel
Til Cajsa Stina.

Sant var det! ingen dricker drick kära siäl, skåder glasenom på bordenom, i krogenom, betrakter stopenom, på hyllomen innom skåpdörrenom, Märker hura det glänsande tenstopet, som Cajsastina, står där

och håller, lik som talar til dig Hej kära siäl, fugta
din aska frivilliga kära syster, frivilliga mina bröder,
Wet ni huru det kommer mig före, det kommer mig
så före som ingen kan komma sig före, för än vi
ta oss en klunk hva, ba; hvasa gutår kära siäl,

Gutår båd natt och dag,
ny vällust nyt behag,
fugta din aska,
fram bränvinsflaska,
lydom backi lag
Gutår båd nat och dag.
Si vår syster Cajsastina
Si hur hennes flaskor skina,
kära tag hit stopet ://: grina
grina svälg och drik som jag

Jag är den som skall tömma stopet det är du som skal,
slå i: och det är; Bröder som har at beskaffa med ölet
at oss intet af fasten tryta må, Manquerar oss brän-
vin fallerar oss öl, si så fallerar oss alt Corage, yt-
terligare, Corage Huru många äro vi, Legio ty
vi äro många, gutår Jörgen Puckel, hej benjamin,
Schvable Sein diener, Erick Bergström dricker
du Anders Wingmark. redelige Bröder, Berg
och du Christian Samuel Bredström, Bröder Bredström,
som ligger under bordet, gutår, trampa intet Akel,
knäpp på violerna, slå på trummorna hål fast i stopet:

Gutår et Laga sång,
Wår sorgedag är lång,
lång är bouteillen,
trumla reveilen,
Sup än om en gång,
Wår sorgedag är lång,
Cajsa Stina står och tappar,
hela hjertat i mig klappar,
bara ingen stopet :/: nappar;
då gjör jag min svane sång

Fredmans 10de Epistel.

Hvarutinnan han tyckes 1mo afmåla natten med dess nöjen 2do för ögonen ställes et slags equilibrium e-mellan vinets och kärlekens styrka, men omsider härligen uppenbaras öfverviggten förmodell. Skrifven af vår Auctor i dess yngre år.

Skyarna tjockna
Stiernorna släckna,
Stormarna tystna som örat uppfyllt
Staden i dimba
Tornet nu glimma
Månan försilfrar det solen förgyllt,
hundarna skälla,
Portarna smälla :/: :/:

35.

spän nu din bas
hvart man sig vänder,
potter i gränder
klinga i gatan, hej lustigt calas;
Håll dig mot bäncken,
ragla mot skäncken,
kän dig nu för hvar står din boutelg,
grumla och skakan
och under hakan.
Sätt nu violen och klinga och sväng,
spotta och trampa,
fila och stampa :/: :/:
knäpp litet grand,
himlen dig löna,
se på din sköna,
sömnen i ögat och ljuset i hand,
käraste bröder,
Hjertat det blöder,
Nu har jag flickor och flaskor och ljus,
horn och basuner,
kistor i Lauliner,
se fader Berg med sin läder Carpus,
Ulla i särken
rör spelevärken :/: :/:
Hoppa i fläng,

Vän

Wänner och fränder,
klappa med händer,
Slång edra fatar slång lagom slång slång,
\# \#
Låtom ofs stimma,
Giefena glimma,
runt i kring väggen pannelning och tag
nu för jag ordet
flickan på bordet
svept uti blommor som reta vår smak,
at ting ofs retar
spelman arbetar :/: :/:
Och gjör en drill,
flickorna blanda,
Lätt ofs åstunda
Låt ofs åstunda hvad hjertat det vill,
\# \#
Den som bedröfvad
blifver bepröfvat
båd uti lycka afvund och tid.
glömma sin lycka,
afvund at trycka,
gjör han hvar timma här lustig och blid,
dåfar i salen,
tager Localen :/: :/:

ropar gutår
slänger med armen
tager i barmen,
tumlar med nymsken i sängen där står,
# #
Den som med pilar
vaknar och hvilar,
gjör för sin sköna alt hvad han gör,
suckar och brinner,
tappar och vinner,
tar en bit skinka och brännvin och swör,
Hurra Camrater,
tråt som soldater :/: :/:
stam fader Berg,
wi oss förlusta,
låtom oss pusta,
Än har vår himel sin mörkblaå färg,
# #
Slång edra satar
står du och pratar,
sluta med pollskan och fan far i dej
Hurra Courage,
slång ert pagagé
kasta violen åt härebi hej
hej han är rutten
kastan i putten :/: :/:
Lustigt jag,

Låt

Lått mig få hurra,
supa och surra
Wenus jag följer men Bachus jag flyr,

Fredmans 19:de Epistel.

Til Syster Lisa.

Systrar och vänner
och hvar en mig känner
god dag!
Fickar flamra
och ramla :/: :/:
Låtom oss surra
med hattarna hurra
som jag,
hjerta i barmen
rör armen :/: :/:
hurra gutar,
just kungligt jag mår,
hör på pukslagarn hurra han slår, :/: :/:
Liusena glimma,
och flickorna stimma,
med ras,
se hur de kriga,
och niga :/: :/:
Solfjädren flägtar
Marskalken slår Nectar
i glas.

Se hur de dricka,
och hicka :/: :/:
god dag min Cousine.
Si strutsvor och vin,
Se Jörgen puckel med Carasin :/: :/:

Jörgen sig bugar,
han lisper och trugar
så skönt,
talar fransyska
och tyska :/: :/:
blommor på armen
bouquetter i barmen
och grönt,
benen så hvita
som krita :/: :/:
spänd på sitt sätt,
med räck violette
blått foder under hey minuette, :/: :/:

Qvinnor och männer,
och jungfrur och fränner,
allarm
bort med all smärta
friskt hjerta :/: :/:
Saften är mustig
och Jörgen blir lustig,
och varm,

hör huru han pladrar
och pladdrar :/: :/:
hattarna på
kom dansa vi trå,
Ulla och Jörgen låt dansen gå :/: :/:
# #
fy tunner tusen
det dryper af liusen,
nu flåt
på Råbederongen,
Pompongen :/: :/:
står du och gråter,
när fröja uplåter,
sit slått,
bland ängla bilder,
så milder :/: :/:
står hiertat fått
ge ögat sin rått,
en Nymph sandre och en brunette :/: :/:
# #
Lisa med stubben
som niger för gubben,
där står
med stora buken
peruquen :/: :/:
si här hon fägtar,
kring axlarna flägtar, röd hår

med

med öpna armar
hon larmar :/: :/:
grinar mot solen,
se gulgula kiolen,
i Jörgens knä sitter hon på stolen :/: :/:
# #
klinga bouteiller,
min kronsup jag väljer
gutar,
kärleken sticker
jag dricker :/: :/:
låtom oss alla
den venus åkalla
här står,
söm mina safter
och krafter, :/: :/:
pukor gif ljud,
se kärlekens gud,
Hvem vill bli brudgum! här ha vi brud. :/: :/:

Fredmans 20:de Epistel
Till Broder Bredström

Nå ä nu alla församlada här,
Erick Bergström och Broder Pher,
Benjamin Schwable, oui mon frere
vi ä alla här
piskorna smälla och kuskarna släss,

nu

nu kommer vagnar och Cajsar och trass,
Herskapet stimma vid lycktor och blås,
och kuskarna slåss,
slägter och anförvanter,
Nympher och Musicanter,
Walb :/: :/:
Dalen opnad är,
Anders Wingmark med sin fru,
Petter bredström med sin karsta,
hey gutar en sup ännu,
den var af de smärsta,
Skål Anders Wingmark välkommen Bror,
och gutar Otte olsons Mor,
Syster geana med liofs och flor,
salopp och röda skor
Ödminka tienare se fader berg;
Walthorn af måssing med bulor och ärg,
kors hur de frettas båd oljä och märg,
gutar fader berg
Med stora pumpskor på forfäders bruk,
randiger nattrack och skuren peruque,
halsduk af läder och gjördel på buk,
på forfäders bruk,
Hugan af Nympher pralar,

hurra

hurra valthornet strålar,
valth: :/: :/:
Jeana hon är sjuk,
syster Jeana illa mår,
Opna barmen sku vi hålla,
litet heglands vin en tår,
litet Enipernålla.
klinga bror Wingmark för lilla cousine.
kärlekens blommor ska vattnas med vin,
munnen bebådar en leende mine,
tag fram Carafin.
# #
Jörgen Puckel tag hatten i hand
var icke hjulbent nå skrapa i sand
gjör Caprioler och stupa i bland
med hatten i hand
slång hvita hanskar och hoppa min bror
du kan bli lycklig mer än du tror,
Bredströms käraste prägtig och stor,
bilad opp min bror,
lustit i dansen svinga, hurra valthornet klinga,
Walthe :/: :/:
med et ståteligt Cor,
Lyfta gamman opp och ner,
fröjas thempel skall du skaka.
Broder Bredström intet ser,

Låt

Låt valthornet braka
Höra i valthorn med liufligt allarm,
Jörgen han lyfter sin sköna på Arm,
Ögonen gnistra af kärlek och harm,
Och Bredström står så varm,
# #
Nå broder Bredström här är det nu fatt
stå ej flåsa så trumpen och matt,
här har du glaset Låt på dig din hatt,
hier är det fatt,
Ja skall säga dig pauvre ami,
aldrig på baler dra fram jalousie
här äro tuppar med sparrar stå i
drik drik mon ami,
här går det till just ärligt,
valthornen gny förfärligt,
valthe :/: :/:
Håll tupp lufverie
raisonerar du dit får,
tag valthornet slån på truten,
Syster Bredström pollskan går,
är nu ringen sluten,
Jörgen Puckel, hvad fan är du här,
Anders Wingmark och Broder Pehr,
Erk bergström och Gjeana står där,
nu balen slutad är
# #

Men

Men hvar är bränvin klockan slår,
Brandvagten ropar trummorna går,
flickorna gispa gutsuna de små,
hör klockorna slå,
stiernorna blänka och slakna och dö,
mörker omringar båd klippa och sjö,
nu blir jag kärlig fins här ingen mö,
som orkar dö,
han dör och jag vill lefva,
Ack skönsta barn af Eva,
Wallhejsi :/: :/:
Ack alt kött är hö,
här är jag och där står sång,
i min siäl Cupido strider,
bröder dansa nu i flang,
Bredström står och gnider,
Broder bredström hvad fan skall du här,
tag en sup bränvin och skorpan begär,
nu ser du ut som en Lucefar,
men balen slutad är,

Fredmans 21. Epistel.

klingar väl vid fleutraveren.

Systrar hören min musique utaf fleutraveren :/:/:
Gudet ärat skärer :/:
Under Löje stoj och skrik,

världsbekymret vik,
kära syster lätt oss alla glada blifva,
lätt oss våra lustar fria tyglar gifva
hvar en följa sitt begär, :/:
glöm alt lifs besvär,

Ge nu flöjterna en ton blås för hela laget /:/:/
Nymphen är i laget :/:
Och vid kärlek Gudens thron,
dansar jag och hon,
Sköna ögon hvälfva kring och kasta strålar
Nymphen ger sin hvita hand, kors hvad den prålar
hur hon sjunger mon berger :/:
glöm alt lifs besvär.

Mina Bröder lif och mod dansa hör de spela /:/:/
kom och hjertan hela /:/:/
Intet svart och ängslit blod,
flaskan vår klenod,
Mina Barn ~~för~~! för än skönhet skall ert hjerta såra,
lätt er backus, häldre få er hjerna dåra,
och vid vinet glad och kär,
glöm alt lifs besvär,

Fredmans 22dra Epistel.

Skrifven vid Ulla Winblads säng seint om en afton,
Fram med Basviolen knäpp och skrufva,
:/: Skjut skrufven in,
Lipp och kuttra som en turturdufva
:/: gjör

://: gjör för makan sin,
slång din peruque och bulta din hjessa
blif ej svartsiuk modig och rädd,
Låt mina ögon tårar pråssa,
uppå Ulla Winblads bädd uppå etc

Fader berg gutår mitt bröst mig klämmer,
://: Mitt hjerta kän,
hur det klappar vid var ton du stämmer,
://: och svider sen,
När jag ser dig så bänck at jag finner,
kyla svalka och ro i mitt bröst,
ty med dit glas du mig på=minner,
at mot kärlek finnes tröst, at mot etc

Men mit öga ser just i en dimba,
://: just fröjas graf,
en paulun kring hvilkän lampor Glimma,
://: drag täckena af,
helga det rum där skönheten kastar,
sina liljor döden till rof,
du min våstal till målet nu hastar,
Och min siäl är i behof, Och min etc

Se den hvita barmen hur den flämtar,
://: knapt litet grand,
Se hur hon sin myrtenkrona hämtar
://: utaf min hand.

Se hennes ögon trotsa just döden,
med sin klarhet styrka och färg,
hör hennes sång om jungfrunes öden,
hör du, hör du, fader Berg, hör du etc

Se nu kött och blod i skönsta prydnad,
:/: förklara sig,
Mina känslor från förnuftets lydnad.
:/: Draga sig,
draga mig dit just dit där du ligger,
än får du ej lida af,
Nå skall du dö min Nymph jag dig tigger,
quickna åter i din graf, quil: etc

Fredmans 23. Epistel.
Til Lokatten

Hurra courage, bagage, god dag bröder, friskt flaskan Undan med damspelet, du bekböxa med din langa Hollandska pipa, där du skall bli dam tjag? slå i och sup mig till, Hiz det gnistrar ur kastell gluggarna. Petter Isvarson kommer ifrån Bourdeaux han ligger i Cattegat, vanille gudår, han kommer ifrån dan Zig, si den röda flaggen, blå är han än en sup, gudår, än en sup, han är röd säger jag, han är grön säger jag, hurra hurra hurra stryk på violerna, Agda fönstren hej flickor svinga med hatten tag hit ölstopet klinga och drick, gudår fader berg, det skall vara Petter Isvarsons skål

49. skål, hej san toppseglets skål, jag har den äran dricka toppseglets skål, hej bäcka 12 punningar hurra hurra hurra nu få vi vin och danziger dobbelt bier, flaskor, med silfvertulpaner, i kanterna, och gull brännvin, stöt i trompeterna stryk på violerna biud opp och dansa dansa Edra Papegojor, blås edra torndysslar.

\# Båtsman tag nu din lufva,
tugga din strufva,
och i min stuga,
Dansa med din Nymph,
gjör henne ingen skymf,
//: kuttra du lilla dufva,
fy har du snufva
lyfta din hufva,
Ma petite bergere
du utan näsa är,
fy siutusand nej jag tackar,
hör valthornet hur det hackar,
hör du Nymph med hvita klackar ://:
med corsette och girandoler
Jag blir här,
Burdus dit bröst begär.

Fria i hälfvete sjögren, kan du bli kär i et troll, med svart snanels kjöl, et par röda boucle de nuit och en barbent fot, med en utsliten treumfants toffell, sjögren, ja hör sjögren, hvad tycker du om henni, där med gula

da

damaſk tjolen och Calmincks ſtyckestycket! hon ſom 50.
ſtår barfota där och ſkrufvar på Baſoislen. Hör du ſjögren! verda
hvem är det, där kommer en tyſk, det är en Italiennare med
de 12 apostlar på ryggen! hvad koſtar kung David, till häſt
med löpare framför ſig, Acht ſtiber mein herr, Tör mig.
Sie tuſen alla äro de från bourdeaux gutar hej flickor goddag
gezze, duelo vino della packe. hej han tycker om calaſet. An
en ſup Loca di dio arridera Pentecoſte a queſta utta, ſup
din f---a. Se på danſken hur han ſvänger ſig Rasket
far lilla ſup elljers ſkal vi bancke deij blir du bange di agte
mends horer i rumpevrieker, är det ingen ſkam i jer bör i rabe
ſådan udds, Borgmeſtarens gade Fan den ſer man logera på Råd
huset ſe björna mod Blås i trompeterna Good dam you how do
you; macken ſie mir kein ſpaſen nicht, J alla vina ja oſta
ta una huzza blås i Trompeten &c.

&c. Låt nu Muſiquen ſkrala,
ty Nympherna prala,
Stiernorna Pråla,
kring det hvälfda blå,
låt nu muſiquen gå
Danſa bort klack och ſåla,
al ting vi tala,
Lätt oſs afmala,
Fröjas Lifs behag,
och tydom hennes lag
ſiungom Bröder ſiung min viſa.

kar

kärlek skall mit hjerta spisa,
världs bekymret liten lisa, :/:
Siungom systrar nu med Brödren gör som jag
och drick båd nat och dag.

Fredmans 24:de Epistel

Som är et Solologuium då han låg mit emot Bancohuset, vid krogen kryp in sent om en sommarnatt 1768 besvärad af fleuterna.

Elegie

Ack du min Moder säg hvem dig sände,
just til min faders säng,
du första gnistan till mit lif uptände,
ach jag arma dräng,
blöt för din låga,
och din förmåga
vandra trötta stig,
Du log och skalka,
hur du dig svalka
brann mit blod i dig
du bort hat lås och bom, för din jungfrudom :/:
\# \#
Fy den Paulunen, fy och det värke
Man til din brudsäng tog
fy dina ögon, och dit jungfru märke,
Som min far bedrog,
fy denna stunden,

då

då du blef bunden,
och dit tröst beskref,
trÿ dina fötter,
då du blef trötter.
och i sången klef,
Ell kanske på et bord, at min bild blef gjörd :/:

Et trogit hjerta jag platt föraktar,
trÿ både far och mor,
här ligger jag i rännsten och betracktar,
mina gamla skor,
trÿ bocka hasor
Racken i trasor
Skjortan svart som sot,
se på halsduken
lamskins peruqeen,
och min sneda fot,
Det kliar på min kropp, kom och hjelp mig opp :/:

Men krogdörn öpnas luckorna skrufvas
igen i staden klädd,
stjernan i morgonrodnan liksom kufvas
ned i molnens bädd,
hvar är nu kappan
här ser jag trappan,
ned till backi rum,
solstrålar strömma

kyrk

kiyrktornen glima,
luften blir så ljum,
Gif mig en sup min själ, törstar snart i hjäl :/:

\#   \#

Se mina händer magra och kalla,
darra vid larm och dån,
se dem af vanmagt vid min sida falla,
likson vissna strån,
ögon och kinder
altsammans binder,
dubbel skröplighet,
Himmel min tunga
orkar ej sjunga,
alden frögd jag vet,
Om kärlekro och qual, om en full Pocal :/:

\#   \#

Läska min tunga ack söta syster,
sprid nu i kärleks ljud.
Jag är en hedning hjerta mun och krafter,
dyrka vinets gud,
sällig försupen
i denna strupen,
fins min rikedom,
i alla öden
i bleka döden
rigtar jag min gom
Och i min sista stund, glaset för min mun :/:

Nå

Nå så gutar jag vill mig omgjörd,
ragla till bord och stop-
Nu skall de stysfva lemmar blifva smorde,
smorda allihop,
huzza corage
lustig pagage,
friskt flaskan hej,
nu är jag modig
tapper och frodig,
och fruktar ej,
Ännu en sup el par, tack min Mor och far. :/:
\# \#
Tack för hvart sånglag skål för hvar trogen,
som gjör vid brudstoln språng,
tack du som vackert högg och drog ur skogen
Till min födslo sang,
tack för din låga
och ~~din~~ min förmåga,
du min gamla far,
kunde vi råkas,
skulle vi språkas,
Supa några dar,
min brör du blifva skull, och som jag så full :/:

Fredmans 25.te Epistel.

Som är et försök, till en Pastoral, Baccanalisk smak, skrifven vid Ulla Winblads öfverfart till kongl. diurgården ~

Blå

Blåsen nu alla etc
hör böljorna svalla, åskan går,
Venus skall befalla där Neptun rår.
Simma tritoner
Och sjung bland millioner fröjas lof,
svara Pappillioner i Neptuns haf,
se venus i sin bragt,
kring henne håller vagt,
Änglar Delphiner, Sephirer, och paphors hela magt,
Wattu Nymphen plaska kring i ring. —

Foglarna quittra
och fiskorna sprätta i sitt rum,
gässena de sitta på hafvets skum,
Wädrena susa
se böljorna krusa buga ned,
Skyarna blir liusa och solen ler.
Wenus på fältet är,
Snäckan som henne bär,
Sirad med vimplar, och blomster den gula vassen skär,
en triton med solhatt stor nu ror.

Där hörs från Logen
Såden fulmogen blixtrar nu,
Göken gal i Skogen så matt kuku,
kråkan och vipan
nu näbbarna slipa flyga stält,
Pan han tar sin pipa, och blåser gält,

Hiör

Hjörtorna sångar stå,
Ungarna fly som bloss,
Glimmande simmande, Venus hon sommar i sin carosse
går in palemons tjäll — — i quell, —

\# \#

Venus du täcka,
fritt bärga vår snäcka vid vår strand,
lusskan sku vi väckan med glas i hand
ack mina vänner
hvar en af Eder känner mina drag.
blåsen goda vänner Valthornen tag
Du Ulla Winbla kåt,
gungar i roddar båt,
Du är vår Venus Mamseller, geseller gjör din stolt,
stig i land på Paphons ö, — min mö —.

\# \#

Om denna parken —
rår kärleks monarken och en kung
Diurgården heter marken, stöt valthorn sjung,
sjung til exempel,
om fröjas små tempel som här står,
med aldrig stampel och mässa på,
sjung här om jungfru mord,
och hur en brud bles gjord,
hur under Valthorn och kämpar och spriller på et bord,
Ulla Winblad ingen skymf — min ~~nyf~~ nymph —.

\# \#

Nigen och bugen
stig in min stuga dansen om,
fröjas barn är sluga kom Ulla kom.
hör du ej ruset,

&c

57.

Se Värden i huset Fader Berg,
Valthornet och kruset ger gubben färg,
Diurgårds herdinnor snäll,
hjär är Palemons tjell,
här ser du herdar som ragla bå maron middag och quäll,
herdar utan Lamb och får — gutår. —
# #

Blås Musicanter,
för alla galanter och för nåm,
Skira agageanter och Diadéme,
putsa chingmongen
och svang Rabbérangen vid och stor,
dansa i Portgången et ställigt Chor,
dyrka Cupidos namn
öpna din varma famn,
Putsa och kremma och flåsa och blekna som en hamn,
Hjertat klappar pulsen slår — han slår —
# #

Siungom då alla
Låt kärlek så befalla våra lif,
låt oss Spelmen kalla till tids fördrif,
Svalken vår bunga
och låt oss siunga frikels song,
Dansa gamla och unga nu på en gång,
Nympher och friskt kallas,
valliest i blod och glas,
Sinniga ögon friskt hjerta Violer sång och bas,
hvar Epistel innebär — och lär —
# #

Fr

Fredmans 26. Epistel

Till kära Mor på fyrkanten.

||: kära Mor,
stå nu han på kjolen,
hör på Basviolen
dansa tiock och stor,
||: kära far,
fader Moritz klinga
lått nu quinten springa,
friskt du stråken tar,
stryk och knapp och fus och dundra,
låt kin häle stå och undra,

# #

||: Mutter hör,
skaffa vin och flickor,
båd med smäck och brickor,
alt mig lika gjör.
||: Stopet fullt,
håll i Musicanten.
här uppå fyrkanten,
rätnu blir tumult,
hurra flickor och Violer,
Brutna ben och Caprioler,
||: på hvar fylle bult.

Fredmans 27. Epistel

Til Brännvins Advocaten Fader Kulkrus om något som passerat.

Sid

Sitter du ännu och liuger,
Och ur flaskan suger,
Sälfver stop och är så sluger,
och på spelman ser
Kulkus intet åt du kråsar,
parten in nu rusar,
Præses sitter ren och krusar, snusar
räknar mynt och ler,
Sportlen delar
Spelman spelar,
://: klockan är om jag ej felar,
elfva eller mer,

Bredströms kärsta illa låter,
niger djupt och gråter
Cajsa Wingmark skänckte åter,
Præses ett tjog ägg,
Urop kulkus tag din värja
du ska in och svärja,
kan du tjolen intet bärga,
Hand på boken lägg,
Han är listig
jag är dristig,
://: Lagen klar och rätten tvistig,
Stryk dig om dit skägg,

Cajsa si med stora bukun,
Hvit och ren och struken,

Præses rycker på peruqveen,
och blir jäsvig sielf,
hur han bläddrar uti lagen,
Præses denna dagen,
Synes sielf med Themis vagen
uti fröjas älf,
Cajsa niger,
fram hon stiger
:/: Præses och Notarien tiger,
sväls om stopet sväls, —.

Fredmans 22. Epistel.

Sjungen vid Cajsa Lisas Säng, om aftonen d 30 Jul. 1771.

Glimmande Nymph, Blixtrande ögon,
Svåfvande hamn, på blomstrande biss,
menlösa styrka,
kom kom in at dyrka,
Wid et smalt och utslagit Gis,
sömnens guy vår Morphens fin
knapp af din stubb med vanmagt och tangban,
Öpna din barm min ljufliga tiangban,
och lägg på denna stol,
särk, boxor, kofft och kjol,
Lägg dig och somna vid min viol,
Basso /// — /// Dacapo,
Lustan beggus hör Cajsalisa
fog

foglarna fly och fluta sin visa, - bis.
solen slocknad,
och fästet har töcknat,
ensklighetens tystnad rår
jag till Fröjas tämpel går. bis
Skjut sängen ut Colstrarna skaka,
blif hvarje quell hvar främling en maka,
och öfna din Paulun,
Med fjäder dam och dun;
hör min viol stark som en Basun. Basso ||| - ||| Dacapo.

Fröja ditt hvalf och dina stoder,
Willar min syn bland blomster och floder bis
känslan drager
jag leker och tager,
svimmar somnar suckar dör,
Cajsa Lisa mig tillhör, bis
Cajsa du dör himmel hon andas,
döden ger lif och kärlek bortblandas,
men ack sängbotten sprack,
mitt Larben himmel ack,
håll med Violen Movibus stor tack,
Basso ||| - ||| Dacapo.

Fredmans. 29. Epistel.

Rörande Mutter Berg och angående Lotta i Kalmarare gränden om hvad som passerat.

Hvar

Hvar står Violen säg min Son,
Mutter gutår han står där i vrån
ska ja dra till
gör som du vill,
sätt dig vändt upp och ner på San, :||:
Skrufva nu strängen klang och dan :||:
Movits nå kära börja
gråt ej hvi skall du sörja,
karl är karl skall du va så rädd om ditt skin
Låt mig se huru djupt, hirschvångarn bog in
Mutter i hufvud jäg fått fyra hugg,
ett uti armen, gutår nu i mugg,
Mutter gutar
två hugg i mitt lår,
blott för mit tal,
fan the Corporal,
han ville jäg skull spela, jäg svara hut.
där måd så slog han mig :||: på min trut,

När skedde thet var karlen besatt
Mutter gutar, det skedde i natt,
Jäg grep en drill,
vips slog han till,
Slog af peruquen och min hatt, :||:
och dansa golfver kring med skratt :||:
där på så i minuten,
fick jäg et slag på truten,

Och

Och den bessen var kär uti dottren som jag
och jag ropte på Latta kirchvängarn sag.
krögarn i skiortan han kom och så ut,
vips gaf han krögarn et slag på sin trut,
krögarn han svor,
och ropte på Mor,
Mor var bastant,
hon gaf galant
krögarn en örfil och korporalen log
och man och hustru //: jag bedrog.

Tyst Mutter tyst jag var ej kånd,
aldrig jag spelt i kålmådar grånd.
Satans allarm
mit lår och min arm,
Lårbenet brast och höft och lånd //:
nu har jag skrufvit strängen spånd, //:
se nu hur knoger springer,
Mutter mit sjuka finger
ej skintusan föll in i basviolen
ej si plåstret det ligger där under stolen,
sträken afbrutit och saglet är alt,
Latto är borta och Bränvinet kalt,
Mutter gutår.
mit bröst har et sår,
den mig thet gaf,
öpnar min graf!

kolmå

kolnätar Lotta är en orsak till alt,
Mutter i går geck hon med ss en palt.

Fredmans 30:de Epistel.

Som är dess sista tanckar, Elegie.

Gubben är gammal, urvärket dras,
visarn visar timman i lar,
döden sitt timglas har stält vid min glas,
kring bouteillen strös sina pilar,
törstig jag skådar min stierna och sol,
hör vandringsman hör min basviol,
Basso :||: Movits din tienare hvilar,

klaraste skiöte hufliga barm,
sorgligt de blommors lif förödes,
som gaf min far till min fröda och harm,
vällust i den säng jag födes –
men låda sofra gudar i fördrät,
sjung Movitz sjung om hur ögat det grät,
Basso :||: vid de Capricer som strödes,

Raglande skugga brusiga mine,
skapad at Backus gå till handa,
bläddriger tunga af brännvin och vin,
känner du nu far min hans anda.
Fröja och Backus gaf kring dem et sken,
Movits gjör nu at bland deras ben,
Basso :||: detta mit stop må sig blanda –

fred

Fredmans 31. Epistel.
Om et anstält försök emot Ulla Winblad.

I dag såg jag ditt barn min fröja
i yxsmeds gränd,
Uti en svart ganerad tröja
så snörd och spänd.
en kulrig vidd af många stubbar,
biess och granlåt och flärd,
men i des spår såg jag två gubbar
med långa svärd.

Hon vände sig och floret flagta,
satt af och an,
des ögna glans så dyr och ägta,
bland tårar brann,
ett qvinligt öga fullt af tårar,
och en fläsande röst,
säg mig hvad mer vår ömhet sårar,
i manligt bröst.

Från topp till tå min Nymph jag granska
bedröflig syn,
hopknäpte stråls två klippings hanskar,
Med bön till skyn,
Des kjortlar ryckes uret sömmar,
perpendickln sprang af.
Sist Nymphen sielf den krans förbannar,
som fröja gaf.

Du

Du stränga hand som kärlek dödar,
med raserie,
märk Ullas lilla fot sig mödar,
och hon blir fri,
kring templet hennes ögon hvälfva,
där hon themir nyss rönt,
fast Politens Drottar sjelfva,
dess hjessa krönt,
#
Så skynda dig at fröja lyda,
glöm afvunds band,
låt nattens blast din himmel pryda,
i Paphos land,
kom tekna med din bild en lusta,
som ger naturen lif,
gråt intet mer hält opp at pusta,
stark afvunds kif.

Fredmans 32. Epistel.

Bäckmanskan om en vinterafton.

Mutter Porten är stängder,
Luckan skrufvad hör min violin,
://: Lustig god morgon och vin fin
Lotta är du besängder,
Sömnig, rödhårig och dum som et svin,
://: Surögd koparrig och stin.
Ulla med lurfviga håret.

Hon

hon med ofärdiga låret,
Låt henne komma in.
:/: Cousine :/: fäll gardin. Dacapo,

# #

Inga böxor din Satan.
kapräcken slarfvig. du fryser jag tror,
:/: varmare i mit Contoir, fin
Men försilfvrar nu gatan,
bjelrorna klinga slädtrafvarna stor,
:/: blixtrar med glimmande skor,
dens uppå dens uti gropar,
hör du hur branvagten ropar,
nu tyska Posten for,
:/: Tenor :/: hurra Samor.

# #

Klar är dörren till Contoiret,
Eld på Spisen uppasning respect,
:/: flickor och kärleks Confäct.
Hvem är Nymphen med floret
med klippings hanskar och armen utsträckt,
:/: Se hur hon gäspar så täckt
Låt mig din blomma få plocka,
hvarifrån är hon min docka,
hör du af finskor slägt
:/: Perfect :/: blef hon vägt, Dacapo,

# #

Mutter än några Slantar.

Ån en styfver i bäxsäcken Si
://: Movits gjör en Symfonie, fin
Spela Satan med vantar,
kyler du fingret tag friskt där uti,
://: rätnu en polska få vi,
Tornväcktarn snarkar i tornet,
Postpoiken blåser i hornet,
Werda! pattroulle för bi
://: Let bli ://: raillerie. Dacapo.

# #

Dra upp klinkan på bandet,
dozzen på gafvel då trifves jag här,
://: hvem är den flickan den där,
en Mamsell i från Landet,
Systren ligger vid sängen och svär,
://: blek som et lik och så kär,
Undan ur dörren edra Satar,
Mutter hvad står du och Pratar,
hit Branvin till oss bär,
://: begär ://: och förtar. Dacapo.

# #

Movitz känner hvar flicka,
Samma Systrar i fjol som i år,
://: Mutter adieu och gutår fin
Hurra lustigt vi dricka,
korfven på trumman han ramlar och slår.

://: kors

://: kors sådan vinter så svår,
Matter adiö! hör Patroullen,
Strupen är stelnad och svullen,
nu värker arm och lår,
://: jag går ://: illa mår. Dacapo.

Fredmans 33. Epistel.

Til de förnäma.

Moritz tag dina pinnar,
på templets höga tinnar,
klang pin i vädrett,
plang pin på lädret.
klang plang plang plang,
Pukorna ställ till vänster,
Upp dörrar och fönster,
klang Fröjas minne,
plang fäll din pinne,
klang plang plang plang,
Nymphen solfjädren fingrar, och flägtar sin barm,
lyfta upp din arm, trumla stolt allarm
och skåda de sköna i silke och flor,
ställ herrar spassera i salen min Bror,
stålta med hvita strumpor och knarrande skor,
Snusa Le. ://: Pudrade ://:
handen uti barmen, hatten under armen,
af fin castor. — handen etc.
# #

Fröke

Fröknarna le och lässa.
och frysa och gespa,
klang stäm och ramla,
plang slå och stamra,
klang plang klang plang,
Ersnäd på alla säten,
och främmande läten,
klang slang med pinnen,
plang på Puk skinnet,
klang plang klang plang
Comment je trouve ma belle; ou fort bien, ma soeur,
pukan hvirfvel gjör,
Moritz har godt gehör,
hit Mandelmassa klenäten och smör.
grefven med gull på räcken och blixtrande hatt.
hoppar främst i Polskan och Nymphen gjör sprat,
så charmant :/: och galant :/:
gjör han en herdinna,
till en stund Grefvinna,
uppå en natt. — Gör etc.
Korss hvad för Caprioler
och gnäll af violer
klang och Bassister,
plang Cappelister.

klang

klang, plang, klang, plang,
fleuterna ljufligt susa
och Nymphen förtjusa,
klang pukan låter,
plang Nymphen gråter,
klang, plang, klang, plang.
Hvarför gråter Nymphen så ängsligt hon ser,
nu sin Cavailler,
ser han fallit ner,
en fröken, i farstun mot väggen tillber,
Snäcken föll i trappan bouquetten försvan,
kjörteln blef sönder riffven halsbandet tog han,
fröken skrek :/: ack vad svek :/:
Ingen tro och heder,
bäst man en tillbeder,
kränkes en ann d—sg etc.

Fredmans 34. Epistel.

Rörande sista balen hos Frömans i Hornskroken.

O fäll dina ögon och skäms nu din lossa,
svinga på baler och intet ha skor, tin
Dansa vid valthorn som tungfota klossa,
kalla Baroner och Grefvar för bror.
:/: Movitz knäpp nu din ljufva tenor.
:/: din konst är stor. — Dacapo.

Trio 2. :/: :/: Walt

:/: :/: Waldhornen hörs,
:/: Stråkarna förs,
Movitz på stolen :/:
stämmer Violen :/:
står eld på pipan gjömmer pung och stål,
röker och pustar. :/:
dundrar och rustar :/:
Vältser ölkannan dricker Lagets skål,
Lotta jag tillstår med gullur din Satan,
Roben en stöld från en spällakans sång; fin
Brudar från Skåtgränd Brudgummar från gatan
tagom hvarandra i händer och sprang,
:/: Movitz stäm upp din skärande sträng,
:/: och nacken stång — Dacapo.

Trio.

:/: :/: Där dansar en,
:/: :/: en Sjöcapten,
talar han fränska :/:
nej blott holländska :/:
Se på hans esterhaka och perruque,
märk på hans miner :/:
si hvar han skiver :/:
rödbrun i synen med en kullrig buk,
Hvem är den flickan med styrman där ligger
hon som nu flåsar och knöt sin corsette, fin
Lördan hon dansar och Söndan hon ligger

~~[illegible]~~

Hvirflar om måndan sin spånräck så lätt.
://: Tisdan står hon för kämners rätt,
://: mjsnögd, och nätt — Dacapo.

Trio
://: ://: Valthornen stöt,
://: ://: Movitz dit nöt,
glo ej på vagten ://:
håll bara tacten ://:
Styrman med knifven dansar mot Captén,
stig på minuten ://:
håll bara truben ://:
fan far i dej du mister arm och ben,
knifvarna blixtra och Nympherna däna,
käppar och klingor de splittras i sky, tin-
bleknade näsor med blosår och blånad,
svällan kinben och kopparvig hy,
://: Movitz i fenstret skådar på ny.
://: Med hufvud bry. — Dacapo.

Trio.
://: ://: Hornen ge ljud,
://: ://: för vinets gud,
i Fröja tempel, ://:
ger han exempel ://:
att han är rusig tapper kär och quick,
kärleken brinner ://:
vinet rinner ://:
Paltarna skyldra och Backus ropar drick,

fred,

Fredmans 35:te Epistel.

Elegie öfver Gretiens Styrmans dottrens död på Fabriquen.

Movitz med flor om armen hållt,
i en mörkblå kolt,
kommer han så stolt — fin
svart väst gröna boxor nå,
gult gehäng, hå! hå,
och stöflatten på.
Hvarifrån kommer du Movitz, ditt öga dett flöder,
gevär ifrån grafölsgården på söder. Dacapo.

Jag stått fyra timar jemt,
skuffat mot och klämt,
korsgeväret skämt, — fin
krögarn i grafölsgålen den hund,
far på gröna Lund,
slog en tand ur mun,
si på när jag talar, tändren de skalra i truten,
gapa Oxeltanden är ut bruten. Dacapo.

Hvad harm mitt öga går i gråt,
uppå denna stråt,
såg jag Carons båt. fin
en Nymph uti Fröjas gård,
lemna i hans vård,
Gretien ner på klädfabriquen du henne kände.

qu

gutår är en ängel nu min frände — Dacapo.

\#　　　　\#

Min Nymph skull förlofvad bli;
fåss man står lätt se,
vid Artillerie, tin
Capten heter vända hör,
det oss lika gör,
gretten enda dör,
Min Nymph vacker hur jag henne för ögat nu vänder
högt bröst hulrig länd, och hvitaste händer. Dacapo.

\#　　　　\#

Den eld som af Hjimlens hand,
gör naturens band,
i båd våg och land, tin
Bran här! se i vår Clenod,
se i detta blod,
fröjas ärestod.
Hon skall låt oss alla i hjertat då varma vara,
vid glas: vår Sorgesång, förklara. Dacapo.

Fredmans 36te Epistel

Til fader Movitz under Siukdomen i Lungsoten. Elegie.

Drick ur dit glas se döden på dig väntar.
Slipar sit svärd, och vid din bröstkel står.
Blif ej bestört, han blåt på grafdörn gläntar,
slår dörn i gen kanske än på et år.
Movitz din lungsot hon drar dig i grafven,
Bas :/: knapp nu octaven.
Stäm dina strängar, siung om lifvets vår :/:
gull

\#　　　　\#

Gullguler hy, matt-blomstrande sina kinder,
nedkrammat bröst och platta skulder blad,
Lätt se din hand, hvar ådra blå och trinder,
ligger upsvälld, och fregtig som i led,
handen är svettig och ådrorna spela,
Basso //: knappt du och spela,
som du din flaska sjung och var glad. //:

Himmel du dör, din hosta mig förskräcker,
som het och klang, inelfvorna ger liud,
Lungan är hvit, det rädda ögat klacker,
mjuk som en svamp, är senor märg och hud.
Andas sjutusen, gråd dunst är din aska,
Basso //: Lån mig din flaska,
Moritz gutår, skål, sjung om vinets Gud //:

Utur hans karill, din död i droppar flutit,
hel oförmärkt med löje sönn och ro
Ja detta glas bedröfligt innestutit,
glödande maskar, vill du Moritz tro.
Allt är förtärdt, dina ögon de rinna,
Basso //: Tarmarna brinna,
Arkar du ropa ännu gutår jo! jo. //:

Nå så gutår, dig Bachus afsked biuder,
från fröjas thron, du sista vinken får,
ömt till dess lof, dett lilla blodet hinder.

Som nu med våld, ur dina ådror gå,
Sicing läs och glöm, tänk beundra och blunda.
Basso :/: Skull du ästunda,
ännu en fålsup? vil du dö? ~~gud~~ nej gudar :/:

Fredmans 37de Epistel.

Til Bröderna på des födelse dag den 9. Novemb.

Är det confexio — bis
Är det confexio Allchernics? Såg gubbar,
nej blot persico, — bis.
skaka des glittrande skum.
Bröder gubben är gammal och stum,
raglande darrande sieröged och dum,
ändå han dricker,
blir rusig och qvicker,
Och älskar sit födelse rum.
#
Hvad är för datum — bis
Vin uppå min födelse dag jag mig skubbar,
huzza grasatum — bis
skål för min ungdom och vår,
Aldrig öl vin och bränvin förslår,
ge mig en sup för hvart födelse år;
Skål pack och slödder,
hej Fredman är födder,
just är siuttanhundra — gudår.
# #

kär

kärleken gråter — bis.
kyskhetens tempel helt men lost jag rubbar,
Önet jag upplåter — bis
des förlås och hängande duk,
skinande nafvel och glittrande buk
fostret du kastar gjör dygden helt sjuk,
stor sak i dygden,
jag firar i bygden,
min födelsedag det är bruk

# #

kors lang för Pesten — bis
kunde jag sitta och jollra på klubben
bränvins atesten — bis
utan vinräta och lök,
bort Esculapius bort med dit kök,
alla små krämpor försvan som en rök,
jag tog min flaska,
och döden min aska,
Ej inglar mot tusend för tök.

# #

Hej ville de venus — bis
hej på min namnsda all Verlden jag rubbar,
Backus Galenus — bis.
döden blef upläkt och rögd,
sjung mina Bröder med helsan och frögd.
sjung blott om vinets och kärlekens högd,
jag i Calaset — nu sjunger vid glaset,
att jag är blixt full och förnögd.

Fred.

Fredmans 32.de Epistel.

Til Mutter på Vismar rörande Haus Jörgen när han blef utspiskad från balen.

Si Haus Jörgen hur han sig bockar,
kläde kring hufvud och plåster på mund,
svarta håret i hängande lockar,
fladdrar kring öronen som på en hund
Ölstopet i näfven han på krögarn ser,
Nie mahls Schrack pier, pringt mir dobbelt pir,
nun angetzo hier,
sein sie nun so gutig.
skuttlet på din kranne gesundheit, plachir.

Mässings kammen blankt bak i nacken,
glimmar bland Liusen så blek gul och matt.
hvar gång Jörgen han knarrar med klacken,
blixtra strasperlorna uppå hans hatt,
men Nymphen tar stopet och ropar drick,
ack min schatz engelken hir bin ick.
exerciren mick,
sein sie nun so gybich,
Varten sie mir gleck in augenblick, –

Lustig Jörgen klunkar sig mätter,
flåsar och skrattar sen bjuder han opp

Han

Händren virfla med långa manchetter,
Satan och kärleken plågar hans kropp.
Nu halkar du Jörgen spotte du dit lår.
Packatell, hegee schtein, ten tenor,
Menuette encore,
Sein sie nun so gutig,
kej tans piano, men fort kutar,
Jörgen tyst ej Musiken förvilla,
Nympherna svinga nå tig nu din hund,
mit dansen står han helt stilla,
rätt som han står dåsar han än en stund,
med handen på ryggen trippar han så lätt,
meine Sekle hvar är min bouquete
encore menuette,
Sein sie nun so gutigh
ja mit erlaubnits der kleine flagolette,
Mutter se på syskon den dåren,
med gulguler väst och räck af kartun,
skjortan hänger ut mellan låren
böxorna sönder med fläckar och dun.
köruten på dörren March nu et. tu. trö.
Hertch ein mahl Tete –, bluë sacristie.
vas befallen sie,
Holt mitt ther deufvel,
Hund svott carnaille kej räcker Partie.

Fred

Fredmans 39. Epistel

Öfver Movitz då han blef utpiskad på gatan för det at quinten sprang på Basviolen en somarafton 1769.
Ob Solum punctum caruit Robertus.

Afetto- Elegie

Se Movits han står där och gråter,
så svullen så blodig så stin,
kom in ur farstun stig in,
An lefver dina Patroner.
ty glöm den förträt du har rönt,
Basso /:/: Skönt
Du skär dina toner,

Gutår på en halfpart min Broder,
Si här ta en sup räck ut hand
Wårt bränvin med guld och elexdier.
förgyller båd tunga och tand
men du har feber än mera.
Då är en sup finkel ej sundt,
Basso /:/: Strunt
Er lagom moquera.

Är ögat utslagit? å inte
Låt plåstret då sitta din hund,
mins du hur du sist mig påminte,

om

om slagsmålet på Gröna Lund,
förstör den varma christalen,
ge supen åt mej vill du slass,
Basso :/: ~~go~~ trass
jag slår dig i skallen ~~det skall jag förklara~~

# #

Tyst plär det vår oro ej lätta
åt öjna sit hierta en vän,
sätt på dig peruquen berätta
hvarför du blef sparkad i än,
svi du ej kund dig försvara
men slumra och sof som en so,
Basso :/: Tjo
det skall jag förklara.

# #

Den tjugonde åttonde da Juli
i år om jag mins eller hur,
Den dagen var klar stundom mulen,
ett regn i en blixbrande skur,
det var jag drar mig till minnes,
den tjugu femte; nå säj
Basso :/: :/: nej
nej ve den som minnes,

# #

Lil

Likgodt jag om afton då råka
en Nymph med et hängande flor,
jag börja med henne at språka,
fick veta presis hvar hon bor,
Grån håser lät mig fundera,
presis Jöran Hälsing hans gränd,
Basso :/: :/: känd, jag säger ej
mera.

\# \#

Jag bar just violen på ryggen,
gick bredvid och halta och skalf,
med floret för ögon för myggen,
min sköna sprang in i et hvalf,
men i det samma hon stanna,
Wips kom en långbent drabant
Basso :/: :/: Sant
hon svor och förbanna,

\# \#

Slapp Nymphen han ropte jag släpte,
och ustid en örfil jag fick,
Din hand knapp på strängen jag knäpte,
Dacapo på truten et slag,
emedlertid han då fick då spjerna,
med handen i kjörtel och barm,
Basso :/: :/: barm.
i hufvud och i hjerna.

\# \#

ett.

Allt måste jag spela och bramma,
och gå med violen påtroulle
men hur jag med strängarna tumma,
sprang quinten och jag trall om kull
fan i den blågula daken,
ge mig en sup, äller två,
Basso :/: :/: nå
nu känner ni saken.
# #
Min Skönhet han sig straxt tilägna,
Bjerfilare kalla han mig,
men örfilar hagla och regna,
de smattra som kulor i krig,
Revange – han ropa canaille,
där har du för quinten som sprang
Basso :/: :/: klang.
tvy sådan Canaille,
# #

Fredmans 40:de Epistel

Angående Bröllopped hos Censvarfvarns för 3 vecko. sedan.

Ge rum i bröllops salen din hund,
jag slår dig på geväret
kors hvad trängsel.
ingen stångsell,

Stöpps in en hund,
stig in tack för besväret,
korsgeväret,
håt för porten
slån i lorten.
om han kastar mot,
Wagta port och fenster.
ögonen till vänster,
musquette för fot,
ajj i skorsten brinner sot,
\#\#
Ajj skorsten kastar eld och mull,
hvart geck nu Moritz gubbar.
vid staquete,
på privete,
sitter han full,
hvad står du dig och skubbar
hurtigt gubbar
tan, i kragen
slån för magen,
så det säger skvått.
håll din drefna satan,
ordning håll på gatan,
fäll bajonett,
slå din hund i ledet rätt,
\#\#
Allarm är stora trumsäri fyld,
så spruta friskt på planken;

Pho

Phoenix sitter.
full med glitter.
ståtligt förgyld,
mer vatn hit på skranken,
hugg ner plancken,
klang i tornet,
stöt i hornet,
Spelman var på vagt.
Si nu kommer bruden,
Som hon vore buden,
skyldra och gif agt,
Venus lik i dygd och pragt.
Gevär # och släpp # Marchalken fram
han trippar så beskäftigt,
Discurerar,
och raillerar
Wingmark Madam,
han chapeau bas så häftigt,
grän och buden,
för han bruden,
in i bröllops salen,
blåser musicanter.
Pålskor och andanter,
hvar är Corpraln,
Skyldra och töm ur pocalen,
# #
Hvem är som intet slipper in?

Pho

à det

å. det är brudens moder.
Skyldra gåssar,
gumman tråssar,
stålt med sin mine,
Mer vattn hit maroder,
Brudens Moder,
står vid tramman
släpp in gumman
Stilla manskap hån!
Christan Wingmark vänta,
ej på dören glänta,
hej! gevär ån,
si hans Casper mit sein frau,
# #
Släpp svarsvarn in hvad stoj och spring,
hvad skrål och barn och pigor,
gal - Mamseller,
och gesäller,
Höfva om kring,
hör lyran horn och gigor,
barn och pigor,
tag bort ordet.
si vid bordet,
står brudgummen där,
si opp står du och trampar,
tyst Magistren stampar,

lägg ned gevär.
Psalmen nu begynnas lär,
#
Wisslen Stams Magisterns röst.
mot Bassviolen dundrar,
bässt han gapar,
stålt han rapar,
och slår sitt bröst,
med ögonen blundar,
skriker dundrar,
på Sanct Paulus,
Och vårt Syndklot,
March Valthornet klingar,
Här nu växlas ringar,
musquete för fot,
ringen tog Magisterns mot.
#
kors brudens hvita hanskar sprack.
Brudgummen svär och gråter,
stålt Marchalken,
bär fram kalken,
med frontinjack.
Skänckskåpet han uplåter,
Bruden gråter,
först drack prästen,
Bruden rästen.

och

och Brudgummen neg.
gevär! håll jämna leder,
Herr Magistern vreder.
skull ta et steg.
vips damp han i vrån och leg.
# #
Sist vanckas slångar hvar om an.
nu träder bröllops vagten fram,
men Corpralen
går i salen,
slår alt han kan,
med glaset stampar tagten.
Bröllops vagten
skåflar saten,
och den saten.
Brudgummen var kät.
stultsigt på det sattet.
röfvar Lazarettet.
en tog en plåt,
Prästen tog två sen skildes de åt.

Fredmans Epistel. den 41.sta

Til Fader Movitz hvarutinnan han Liknas vid et skepp

kors utan glas du seret din canaille.
som et raackit skepp, på böljan utan flagg. fin
utan Compas och på brusande svalge,
strand

Strandat plundrat full med fattigdom och agg,
stråken låt se är masten skeppet förer,
skjortan blir seglet, vimplen nattkappan är.
klippor och skär sandbackar här och där, Dacapo,

Lik en chebequee, som i vågen arbetar,
drifves af och an och stundom gör en lof – tiu
och som i tusende vimplar upletar,
ny förfriskning, karl och tunnor kap och rof,
jag är kaptien som haf och vågor rörer,
Och denna Liljans krog är hamnen jag tror,
Och krögar Mor hon är hvalfiskens Mor, Dacapo.

Lustit plaisir jag bara med dig skämtar
här har du dit glas, lägg at nu vinden blås – tiu
Sök up din graf, grafste klockan snart klämtar,
och din gamla bränvins – skuta hon förgås,
Backus dit skepp som riddare tilhörer,
änglarna berga själen uti en slup,
Sjunk i dit djup, tag til valet en sup. – Dacapo.

Fredmans 42. Epistel
Angående Fader Movitz öfverfart til Djurgården. och Om den dygdiga Susanna.

Was ist das? Ge rum vid roddar trappan, undan Birfilare.

Sko.

Skoputsare, Tullsnokar och Matroser. hurra lägg silfkjärten på Ölkannan trumf i bordet, 8 Skilling håller jag, Courage du gamla granuadeur, vändt upp och ned på bordsfoten, kullerbytta med Madam i skjulet Atronera, på duken, Tig käring; Svafvelsticker här 6 knippor för en vitten, Spinrocken på taket, och hållandarn på kistan, Ur vägen kålgubbar trätersker och miölkkjäringar, gjör intet af med Smålänningen, med sudna kringlorna kring halsen, gutår och sup mig till, släpp fram Morits med Basviolen, Maka åt er silfpackare Bagare pojkar, Nyrenbergare Skräddare och fogelfängare, stig undan herr uppsynings eller nersyningman, eller hvad, du är för en bröhuggare; Hjelp upp blinda gubben med lyran, Skuffas lagom; slå på truten: släpp fram den där guldsmidda herrn med björnarna som dansa polska, si tocken Amsajo, Susanna med en markatta på ryggen och en säckpipa i munnen. trumla trumslagare Arlequin dansar och slår benet i vädret, friskt upp gåssar botten ur tunnan, trum i bolet! ta fatt på tiufvon. Grefvens Laquei, sätter 8 styfver i potten, 8 styfver för jungfrun, 2. styfver för Susanna, trumf i klöfver hurra där kommer Morits 8 och 8 gjör mig 16. fyra till så har jag sjutton, Mera klöfver. 6 och 6 gjör 12. At du opp Hjerter fru? ja du har vunnit, kors du ser ut, Morits, nog känner jag igen peruquen, han har lånt skoflickarens peruque, som bor mit emot vysmars i

kål

kålmåtar. Lustigt Basviolen på ryggen, tulpan på hatten
Walthornet under armen, och Boutelgen i fickan stig i båten
hvad säger den där, gulsmidda Apeltysken, med Markattan på
ryggen, Le diable il porte son violon oui, pas dessus le paule,
comme les Suisses portent la hallebarde: Nu tar han till Walthornet
prut! prut! prut! prut! ach du tummer deufvel Er verstehts sich
au den Musique, vi ein kue af di mittag. Morits prutter Vels
du vas kirschen haben. Stig ner i båten Susanna agta kött=
korfven, hoppa ner lilla syster, med klippings hanskarna och
fiskasen, hvar har hon varit? borta och manglat hållt ut!
hållt ut! hållt ut! hållt ut, hvar bär det till hvarfvet. Le diable
oh! que. non, dis justement, hvar jag peger. hver tek liln —
mensch ten sol=dat med gula, pöxorna, sitter i parken och
peståller; Non. non. non. non. ce n est pas rigtig naa Diur=
gål oui, diurgål, til oui, oui, oui, per diefla besitta Mäster
Nilces, gants rigtig, huta åt krögarn, på bryggan där han
står, och skäller på Musicanterna ack il a peur d etre
battu, frijon, canaille, hudsvel canaille Mäster Nilses,
oui que. le diable l'emporte hur hänger det i hop.? excusiren
nich das ist alles lapperie Er sagt mir der kläger das er oft=
mals seine betzalung erfodert und das ist der andere, nickt
geaffet, hat sondern in alle Zeit, mitt smäk vorten begegnet
ist Hurra stöt i Walthornet, Susanna siunger, vädrena
spela och böljorna sjunga, skiut ut.

Walt

Walltz :///: Stolta stad,
:///: jag nu glad,
förglömmer ditt prål,
ditt buller larm och skrål,
Dina slått och torn,
Movits blås i ditt horn, Valtz :///:
Böljan slår :/: :/:
Båten går :/: :/:
Hvad skutor och jagter
Spanjefararn står,
Segell stin :///:
går snart in :/: :/:
i Cadix el dublin :/: :/:
Mala vil du ha nötter? gå inte så nära biörnarna
Stilla Nymphen sjunger, och Zefiren följer hennes röst stämma
Valtz :/: :/: klang och skott,
:/: :/: kunga slått
mot skyarna höjs.
och ögat ömt förnögs,
i en ädrig dal,
Syns en arcenal Valtz :///:
På en mur :///:
Syns en Cur :///:
med gluggar och flaggor
mord gevär och lur,

från

från des vall :/: :/:
dån och knall :/: :/:
i Bergen återskall.

Wågorna glänsa och glittra, de svalkande ilningar, förnöja kostar det på Movits? gutår, men se vid stranden, - Snet öfver, se hvad blå gula och gröna bilder, som tindra i skuggan af den upp och nervända mörkbruna kölen, - Hamrarna knacka så tätt, Märker du åt höger en grækisk Tempelbyggnad, på en högd, och nedan i vattubrynet se hvad för en skog af gungande master, och fladdrande vimplar solen bäddar klockorna klämta, trummorna dundra fanorna flägta, pikarna glimma - klockspelaren drillar, och klämtar korken ur bouteillerna Movits kasta hatten och peruquen i böljorna och drack hela Werldens skål, klang i hornena sjung Susanna:

:/: Hvad jag ser.
:/: Ulla ler.
Solhatten i hand,
med rosenröda band,
Bröst bouquet gröna blad,
nopkins kjol farbolan, Vald :/: :/:
Skön och kånd :/: :/:
Snörd och spänd :/: :/:
Hon hoppar ur båten med en kulrig land.
kära du :/: :/:
jag ref nu :/: :/:

mitt.

mitt förkläd mit i tu :/: :/:
# #
:/: :/: Raillerie.
:/: :/: Låt mig bli,
jag ~~ske~~ skull baraa gå,
till Slagtarhuset, nå,
Och nu sitter jag här,
det i hjertat mig skär, Vatt :/: :/:
innan kortt :/: :/:
vår transport :/: :/:
Är framme sit stilla tag min ros ej bort,
för monsieur :/: :/:
skall jag nu :/: :/:
i dessa böljor dö" :/: :/:

Fredmans 43.die Epistel.

Til lilla Lotta i köket, och enkannerligen til vår hus j:fru
Om något som passerad.

Si fäll nubben
Morits se gubben
spielkar ur stubben
bränsle och ved,
slår yxan ned,
drar mun på sned,
och klär sig om skägget så„ vred.
# #
Pijan hon röker
flaskan förököker,

Ryggbasstet kröker.
och hugger et hugg,
gjör kil och plugg,
sen full i mugg,
han hostar och spyr i en glugg.
##
Månan han blåncker
Rimfråssten stäncker,
Stiernan sig sänker
med skyarna gå,
kyrktornen stå
helt silfver grå,
det dagas hör klåckorna slå
##
klåckan slår åtta
upp lilla Lotta,
fyrungn och potta
skura och slang,
stäng dören stäng.
bred upp din säng,
Och kjorteln på rona nu häng.
##
Snöra dig flicka.
gespa och hicka,
natt ståndit dricka,
nu spetsa i hand,
drick litet grand,

skölj öga och sand,
och klä dig på låret i bland,
\#   \#
Lifstycke snöra,
klä sig på öra,
börja nu gjöra, med
naglarna mord,
smäll på hvart bord
läs några ord!
bestorma sen himmel och jord,
\#   \#
Gråt och beundra
skratta och blunda,
sen samalunda
gråt åter ömt,
\+ om hvad du drömt,
sist skratta åt den dig har glömt.
\#   \#
Tofflorna kippa,
börja sen trippa,
med nyckelknippa,
med svaller och larm,
\+ med öpen barm,
högt svällande bresig och varm,
\#   \#
Lätta hon löper,
kränglar och köper,
skummar och stöper,
Ljusflätt och Lins.

allt går bårdus,
nu katt och mus.
kring spålsva båd disker och krus.
a # #
Ögonen hota.
läpparna knota,
hjertat till fota,
faller en hvar
kärleken drar,
hans tron syns klar.
I spisen ett tempel han kar.
# #
Movits den sällen,
fram på spishällen,
tusend tilfallen,
kärleken ger,
gupp upp och ner.
Gupp upp än mer,
ställ kjöksdorn på glänt movits ler. —
# #
kjörtlen är stuken,
struken halsduken,
förklåd för buken
strukit och grant,
gullspets galant,
flors engagant,
Och kläde kring hufvud, så charmant,
# #

Agta

Agta nu kjolen,
stöt i Violen.
runka ej stolen
härskapet hör.
allt hvad du gör
hörs innanför,
Ej Morits jag svimar jag dör.

# #

Nu är jag lagder
stå ej försagder,
vis dina bragder,
dyrka den magt,
som paphos pragt,
J. spisen lagt
som mig i dit sköte nu bragt.

# #

Si denna barmen,
slåsar i harmen,
kärleks allarmen,
des brixt och revolt,
jag älskar båll.
vår Morits stålt,
min ängel min herde nu håll.

# #

Morits den dåren,
så slurfvig i hären,
med förklåd för låren,
se backen man.

Nej

Nej fröja bran,
så gäspar han,
och lemnar sin skörd åt enan,
\# \#
Grytringen flamrar,
stek spettet skramlar,
stekvändarn ramlar,
och Lotta vår vän,
slog kjöksdörn igen,
hvad skedde sen.
jo Movitz hon sparka i ärm.

Fredmans 44.de Epistel

Til Ulla Winblad skrifven vid et ömt tilfälle Elegie

Värmer öl och bröd,
Lån Madam Vingmarks kanna,
lägg kummin i Susanna,
Värm vår stora kopparpanna,
illande röd. fin.
fort bädda sängen,
med svandun silkes täcken,
gesvint pressist på fläcken.
vagga blöja och stickbäcken.
skaffa i fläng.
dörrarna stäng,
fäll gardinen helt sagta,

Astrild

Astild, kom din Nymph uprägta
kom och hennes glans beträgta,
Hennes känslor vandar ömt. vid understöd Dacapo

\# \#

Benst vin miölk och miöd
mer tlostvaßla kära,
mera socker, ingefära,
All hvad skönt hon vill begära,
lätta dess nöd, fin
Sjung Nymphen en sång,
dess hjerta ängsligt brinner,
det blod därinni rinner,
snart en Gifslig svalka finner,
delar til språng,
Skönhet hvad tvång,
Tusend dödar kring dig stimma,
ända till din kärleks timma,
måste du en död förnimma,
Dacapo maßken död i blomman bädar maßk blomans död.

Fredmans 45.te Epistel.

Angående Jörgen som förskref sig til fan.

fan i fauteuillerna stolarna kullra
hej bulra i dörrarna bullra,
spielka violerna.
bulra med stolarna,

Sa

Satan är kommen på balen,
granris kring skåncken
trumf är du galen,
ankarn på bänken,
och tom står pocalen
Jorgen han gåser,
han spritter och låser,
ner i källar svaln.

Trio.

Ack ick pin ein elend Synder,
mit contragt til ände kär,
hertz ein mahl jach mich verbinder,
noch brei ähr,
Jack skall alle flicker krancke,
på spelhusen vare flink.
altreg på mein hustru tanke,
på catrinck,
Schens violen schtämme,
Pring mir pläck un penne,
freelich har jag tid nu till,
tu fan vid förste vink,

Skynda dig lotta och väggarna fåja
rör fötteren din gamla galeja.
fenstren på hakarna,
ljus uti stakarna,
luckorna skrufva och stäng.

Skum

Skumpa kanaille,
rör fötteren i flång,
rösslig i svalge,
nå snyt dig och slång.
damma och sopa,
och Movits nu ropa,
at hvirfla skruf och sträng,

Trio.

Med mit vette plott jag skrifver
dig nu detta reversal
dat jack mick dig öfvergifver,
gants fatal,
dat jack vill ej vara nickter
sallan itti kirken gå,
brogit fille mine pligter,
kluncka på,
klämme alle krämer.
Stockholm den november,
på krogen Rosenthal,

Fredmans 46.te Epistel
Angående sista balen på Gröna Lund.

:/: Movits Valthornet proberar,
och sin buggbuss valkar i mund,
springer kring golf: och funderar,
polskan i fyrkant formerar, :/:

Skådar och slås och befaller,
eldgaflar skärmar och galler,
alting ramlar nu denna stund,
Stolarna skutas åt väggen,
Sirvschrängarn brynas på äggen,
friskt courage på gröna Lund.

♯ ♯

:/: Hvad står du där och bekikar,
tak och väggar dum som en so,
ramar och taflor och spikar,
kyrkborn skyar och vikar, :/:
jo det är vackert för ögat
Nympherz på klakarna höga,
höja sig och titta och glo,
runka på hufvud så sagta,
sålla solfiädren betragta
Gamla verldens Lustar och ro.

♯ ♯

:/: Titta i taket jag lofvar,
kors hvad helgon solar och sken.
Häsbro vårt öga begåfvar,
både med änglar och påfvar, :/:
Goljåt sielf vil jag svärja,
med röda strumpor och värja.
mot kung David slungar en sten.
Absalon tumlar af öket.

kung Ahasverus i kôket,
lägger i mellan esters ben,
//: Movitz på taflan se Marcken.
där sju nöten betade gräs.
där ser du noack i arken,
hors här det regnar på parken ://
där rider Drottning Lisa
där kör Propheten Elisa,
med ängel uppå en chaise
glasögon uppå din näsa,
där står historien at läsa,
Om Susanna Movits nu Läs,
//: Gapa nu Movits ej längre,
Gäsen spraka fleuterna hörs,
Marchalken syns dykränger,
hansken i handen han svänger ://
Strutsvorna glänsa af socker,
Nymphen med ur och beloquer.
putsa sig och kjortlarna rörs,
Alla på polskan nu vända,
folket i dörrarna glända
balen öpnas snart hon förstörs,
//: Movits valthornet nu lutar,
Och med Polskan öpnar han baln,

Rätt som han börjar han slutar,
Hör hur han drillar och tutar :/:
ögonen spända på nöten.
Hvargång han prutta rörs foten
Hur han stampar kors han är galen,
Si hvar han står i surtouten,
munstycket blänker i truten,
och Liuskronan glimmar i saln.

:/: Echo mot Pelarna svara,
salen hvelfder proppad af ljus,
Gubbarna skumpa som harar,
hvar med sin flicka sig parar :/:
somliga systrar galanta,
somliga stå så moquanta
ropa Hyrkusk fara burdus,
somliga stå på en sida.
hanskarna vända och vrida,
Gubben Movits bjuder dem snus,

:/: Snyt dig din Lymmel probera,
Prosva hornet snyt dig och blås,
Nympherna quickt sig rangera,
prusta och nysa, spassera. :/:
Wingmarkens Hustru at höger,

Rätt

jue

jückar mot svarsvarn så tröger.
in med föttren likson en gås,
Röder i barmen som koppar,
tvi dig din skurk så du hoppar,
Med din lumstack kappa och krås.
# #
:/: Stampa med föttren tillika,
klappa med händren, klapp, klapp, klapp,
händ öfver hufvud Ulricka
Stå intet där och Predika, :/:
Armarna ut kryp in under,
hvad är för konster och funder,
Jungfru Ulla hut trasvarlapp.
Sök dina Jungfrur på gatan
stöt i Valthornet din Satan,
Smäll kanaillen, gen några rapp.
# #
:/: Wingmark med stora Peruquen,
Går och stanekar frias och ber.
Natkappan stärkter och struken
slägtar och slintar med buken. :/:
Se hur han dansar så krumpen.
Böxorna längst ner på gumpen,
händ i sidan fulligt maner,
hatten på hufvud med glitter,
bakfram på Vingmark han sitter.

gub

gubben hostar svinger och ler.

#   #

:/: Stampa canailler och stampa,
håll i ringen håll bara i
trampa och stampa och trampa,
stöt intet krona och lampa, :/:
Släpp svarfvarn in vrid i kringen,
Mäster kom in i ringen,
stöt i hornet blås Symphonie,
armarn kasta på ryggen,
tag den svarfvarn den styggen,
Stöt i hornet bredström slå,

#   #

:/: Folket nu farstun inspärrar.
Släpp in krögarn krögarn var vän,
Sig detta öl ej förvärvar,
Skål mina gunstiga härrar :/:
Hurra slå hjelte för skotten,
kärlekens skål drick i botten,
svarfvarns skål kom dansa igen, ja men.
Ut genom salen i förmaket,
dammet det står upp i taket,
håll ut ringen vänds om igen

#   #

:/: Hand öfver hufvud nu börja.
alla börja friskt på en gång,

Moritz skall al ting besörja,
Vall hornet fick litet smörja, :||:
knarka med klackorna flickor,
tri edra dumma bröckor,
hicken åsna med robderang,
Bröstlapp med flor och corneter,
platter i barmen och slåter,
med moustager julbent och lång,

:||: Hon är min fästmö canaille,
A hon åsna? ja, är hon så,
runstycke slant och medaille,
kläng jag nu vågar bataille, :||:
al ting för henne jag vågar,
Dig din canille jag sågar,
mit i tu lät fleuterna gå,
Hirschfängern blänker på buken
slång utom fenstret peruquen,
Christian Vingmark dej ska vi slå

:||: Hör hur med fottren han skrapar,
och parlerar om sin peruque,
svarfvarns käraste hon gapar,
bleknar och niger och rapar :||:
krögarn tar svarfvarn i lufven,
flinskallig blodig och klufven

blir

blir han lålig och höflig och miuk.
facklorna släckes i glasen,
gumman får missfall i dansen,
Moritz gråter spyr och blir siuk.

Hål ut ringen Majlena,
Lått dem fritt bygningen stena
hurra lustigt hållom god mine,
Bredströmskan hoppar allena,
skena till häfvetit skena
slå i glasen mer hoglands vin
kors täcka flång mål, din satan.
Natbuget blåste på gatan,
Aj en pall står där vid gardin.
Slutt med pollskan var tyster,
Pallarna aj kära syster.
täcka baler gjör vår ruine.

Tralt: Nåda mig arma matrona,
Aj min toffel; han far i dej
Skuffas i hälfveti Lona.
kjortlarna falla af rona,
Hjertat det flämtar i kroppen,
nu har jag missat saloppen,
Sågdu min toffel? Moritz! ack nej,
gjöm nu det djefvuls Valthornet. klockan slår 12 uti tornet,
sluta nu pålskan aj nåda mej.

Fred.

Fredmans N:o 7 Epistel.
Angående sin skjöna, och hennes obeständighet

Bröderna fara väl vilse i bland,
om glasen men intet om krogen,
Alla de hitta til drufvornas land,
drick Bröder drick litet grand,
hör har de slinta och skrapa i bland,
famla på dörar och bulta med knogen
ragla och tumla med stopet i hand,
och blöda om tungan och tand,
fader Movits slå i slå i
min flicka har glömt mig jag dör trogen,
natt och dag jemt i fylleri,
skall all min sorg gå förbi.

Bröderna gloåla med brickor och ~~flag~~ kast,
vid ölbagårn jemt Demonstrera
Somliga dricka ett quarter med hast,
och draga klingorna hwast,
tärningen rullar och brickan står fast,
Gubbarna slamra och stolt diskurera,
än om et kyrktorn, än om en quast,
men kyparn han svar som en gast,
hå jo = ja = ja, det så ja,
slå eld på pipan gif mig mera,
flickans skål uti banckarna,

fast

fast hon har kostat mig bra,

# #

Ja jag har gett henne skäncker och guld,
på barnhuset skaffa jag barnet,
Barnet det dog ~~med~~ med kalas på dess mull,
jag söp dödgräfvaren full,
Ofta har pallarna gått på patroull
jag har då friat dett liderliga skarnet,
vågat för hänni båd ryggbast och hull,
och slagit de hjeltarna kull,
men min annagreta, men
min själ lik en fogel i garnet,
som vill ut till sin frihet igen,
och har knapt döden till ven.

# #

Slå i dt mig, kanske svedan förgår,
af fasternas gifsliga fyra,
tårarna rinna på näsan gutår
men hjertat bättre mår,
knapt har lefvat i 50 år,
dock kan jag trygt för er alla bedyra,
at sådant finkel som jag söp i går,
är kåstligt mot kärlekens sår,
dryp en droppa eller två,
och håll dem på hjertat, håll man fyra,
svedan skall ta mig satan förgå,
tag blott en sup afvan appå.

# #

Obj

Ach! när jag täncker på hannes hy,
och ögonens brinnande lekar,
tyks mig af ångslan jag bara vil spy,
och från bouteljerna fly.
Bröstet det liknar en swäfvande sky
fröja mig lockar och fröja mig nekar,
Händrena fängslas, mig ögonen bry,
Ack! Hjmmel min sorg blir nu ny.
Men min Anna Greta, nog.
nog vet du nog på hvem jag pekar,
fan i dej! så du mej bedrog.
slå kypare i det är nog.

Fredmans 48:de Epistel

Til Moritz då Elden var lös, i hans Qvarter.

Ack! hvad för en usel koja,
spräkta rutor bruten lås,
Tuppen gal en strås håbåja,
hör i gränd där trumman slås,
vårda vårda larm på gatan,
blås i tornet jappe blås,
som en Gås,
kacklar den Satan,
klockan klämtar vatn fås,

\# 2. \#

Nicklas torn som röda gelle,
blancker i den mörka natt,

så

på et gråstak mot en skulle,
rifs två käringar om en skatt,
ur en sönderslagen ruta,
tittar fram en gulbrun hatt,
Straxt besatt.
Hundarna tiuta,
Larm och buller gråt och skratt.
3
Pumpen gnäller skorsten sprakar,
Hästen gnäggar vid sin töm,
Jorden gungar, sprutan brakar,
Böljan fräser i norr ström.
Manskap svång i divisioner,
Skyldra Mack och flaskan töm,
Stiäl och göm,
March Plutoner,
Stör de skönas midnatsdröm,
4
Skåden nu kalmåtar gränden.
Smal och smutsig fyld med gruss,
Rästutaket syns vid ändan,
Sen blott krog och jungfru hus,
Ur et bugnat fenster galler,
Syns en Nymph med skin Carpus
Straxt burdus,
Slagsmål och Squaller
Nakna hjessor tomma krus.
# #

Mot

Mot, en vägg med skälmer tryckta,
står en kärna fyld med drank,
I en sönderslagen lyckta,
ryker en utbrunnen dank.
Men i Rännsten på sitt öra,
hvilar en gesell helt spank,
full med stank
Hvad skall vi göra,
vräk den satan mot et plank,

6

kors bland dessa Sodoms murar,
är det svårt at hitta rätt,
Mörka hvalf och heta skurar,
Ögat villar på allt sätt,
Här bor Morits kors hvad buller,
trumm signal och bajonet,
Menuette.
Gijsvar patroeller
Jungfru röster Clarinette.

7.

Där hans port där skylten hänger,
skål min bror af hjertans grund
Löjet sig så mildt framtränger,
utur en blekgulnad mund,
Gubben Morits ler och nickar
men från Carons mörka Sund,
dödens blund.
I dina blickar.
Bådar snart din sista stund.

8

Skrat

Skratta Movitz blif ej sjuker,
Mårk bland pikar och gevär,
Themits mantlar och peruquer,
Syns i vaßen här och där,
Gilgalon i röda flammar,
biuder lydnad och besvär,
Drick förlår,
klingom tilsamman,
en bit heggbuss åt dig skär,

9.

Vräk på nacken Basviolen,
eld i skrufven röd och varm,
tag den stora läder stolen,
agta dyna fot och karm,
fleuten lyran och basången,
häng dem framför din arm,
lustigt larm
glöm ej hoftången,
Stick Valthornet på din arm,

10.

En Eneas lek vid Troja,
Movits uti porten går,
Clarinette viol hoboja,
allt å Gusan laga står,
elden fladdrar i peruquen,
Spiclan har i nacken får,
Slangen slår,

Moritz på buken,
Vatnet sköljer ben och lår.
\# 11. #
Jordens Gudar all er Lycka
är ett stoft ett glitter gras,
fattigdomen vid sin krycka
lemnar låt sit tränga hus,
Moritz går när nästa krogen
borgar där förnögd et krus,
tar et rus,
lapper och trogen
dansar vid et lexors hus.

Fredmans 47:de Epistel.

Hvaruti afmålas Ulla Winblads hemresa från Hessingen, i Mälarn om en sommarmorgon år 1767.

Solen glimmar blank och trind,
vatnet lik en spegel.
Småningom uppblåser vind,
i de falnas segel,
Vimplen stråks men med sin år,
Olle på en höbåt står,
kjersten ur Cajutan går.
skuter lås och regell.
\# #
Ståles gnistrar pipan hans,

Olle klår sit öra,
Roret vrides skutan vänds.
gubben hår å gjöra,
under skarpa ögna bryn
grinar han mot soln i skyn,
kjersten gubbens hjertegryn,
skall nu seglen fira,

# #

Seglen fladdra skutan går,
Jerker tar sin Lyra,
Lyran brummar löjan slår,
all med våld och yra,
Skutan knarkar bräckligt gles,
Vimplen flägt i toppen ses,
tuppen gol och kjersten fes.
nu slog klockan fyra,

# #

Morits Stöt åt dem i Lurn,
som på skutan faran,
Olle du hvad kostar, tiuren!
lysna hvad de svara,
hör hvar är ni hemma ni
ifrån Lofön kommom vi
med grön saker Silleri,
Miölk och äplen klara.

# #

Sicken tjulle skymtar fram,
Marjo åren lyftar,
Med sit löfbröd miölk och lam,
hon till Tullen syftar,
har i knät en bytta smör,
kers bers kärjen framman för,
Marjo nu sin lassfang gör,
snyter sig och snyftar

\# \#

Ulla Winblad skratta seung
sprit hvid solens strålar,
gäspa ej lös upp din Pung.
tag båd band och nålar,
fästa din salopp igen,
Nös du prosit lilla vän,
se här har du hässingen,
gröna trän och palar,

\# \#

Ulla fästman på dig ser,
kom min Norström lilla,
Sätt dig bredvid, nej sit ner,
frätt din brända stilla,
vi ha alla lika rang,
lustigt hör basunens klang,
prosit och Contentement,
dyrbar ögna hvila

\# \#

kon

kon i vassen skyl sin kropp.
Snärd i våda dagen,
bruna oxen kastar opp,
å himmels blåa vägen,
Ungen står i härlighet,
kalfven dansar yr och fet,
hästen tumlar stält och het,
svinen går i rågen

Vid et träd uppå en slätt,
Syns en skytt förbida,
dagens gryning klar och lätt,
Jägtens song och quida,
Back om trädets tiocka stam,
bössan syns och skymtar fram
hunden trogen som ett lamb,
står vid skyttens sida,

Mårgon suffen Morits går,
Gifligt böljan svallar,
Ser du Ekenbergs gatår,
hör hur folket trälla,
där framsatter en sin fot,
klotet käglorna slå mot.
hör du dunsen af hans klot,
ubi bergen knalla.

Gj.

121.

I en Löfsal kring et stop,
några bussar skratta,
ropa trumf och alli hop.
uti stopet fatta
somliga med sträckta ben,
Sofva got och snarka ren,
hvila hufvud på en sten,
ell en blomster matta,

# #

På den klippan här vid strand,
Sielf Chinesen prålar,
Bildar af en några sand,
sköna blomster skålar,
uti leres brännes in,
en Apollos pensel fin,
Ulla Winblad min Cousine,
ser du här jag målar,

# #

Såg du nu Marieberg,
Så se längre neder,
med en gul och bleknad färg
Sig ett tiell utbreder,
fenstret glittra kunna nj
Ej Saltpetters sjuderie.
en gång Ulla-raillerie
patten dig dit leder.

d:#

Fallom lodet på vårt djup,

gås

gåsspa ej och nicka.
Sof ej — Öpna flaskan Sup:
biud Mamsellen dricka,
vaka Movits ser du ej.
Lazari Palats? Jo. — nej?
Agta näsan du på dej,
för hvar vacker flicka,

\# \#

Tornets spitsar blänka ren,
kors och Tuppar glimma,
Morgonrådnans klara sken,
syns i vatnet glimma; strimma,
barnet leker gladt vid strand,
Samlar stenar i sin hand,
slänger stenen dit i bland,
där som gässen simma;

\# \#

Låssa bågen seglen fall,
ren syns skinnar viken,
Med dess lajor och Castell,
branta berg och diken,
Under små kålsvarta tak
gnäller pumpen eld och brak,
hästen sträcker foten svak,
gnaggar rädd för piskan

\# \#

Med

Med sit klapträd utmed strand,
Sigan står så kåter,
knyter till sitt fölkers band,
Och sin barm uplåter,
barbent hon på bryggan står
räknar slagen kläckan slår
flitigt sig på låret klår,
Svettig ser och våter.

#

Alstans godt men hemma bäst,
Sagda låt oss unna,
Vattukörarn med sin häst,
hvälfva kring sin tunna,
kärlet glittrar hjulet går
sprundet sprattar hästen slår,
Omden prägt för ögat står,
Svingen i som kunnen,

#

Jeppe tutar trumman går,
Böneklockan klämtar,
Solarn svart i skorsten står,
hvisslar ler och skämtar,
Bagarn sina korgar kör,
Smeden ren sin slagga rör,
ren båd knegt och granadeur,
vid gevären flämtar.

#

Skyndom dit vår hydda fins

göm

gömmen not och flöte,
Stöt uti Basun och mins,
detta glada möte
farväl Jörgen touls och hans,
farväl flickor spel och dans,
Ulla tog sin Myrtenkrans
i Neptuni sköte,

# #

Norström stjelper sin peruque,
af sin röda skalle,
Och min Ulla blek och sjuk,
lät sin tjorsel falla,
klef så brebent i paulun,
Movits efter med Basun.
Maka at dej Norström frun,
hör ju till oss alla d

Fredmans. 50:de Epistel

Om des sista ögnakast: på Ulla Winblad, vid dess åter fart, från Djurgården.

1 Versen.

Phoebus förnyar,
de gyldene skyar
i städer och byar,
bestrålar vår syn,
Hästarna blancka.
i Vatnet sig sancka

de

de stampa och stäncka,
och gnägga till Skyn- fin
Askan mullrar.
på Mälnena kulrar,
Diana ren knallar,
bland Ekar och tallar,
där bläkret jungar,
sjelf Jupitter gungar,
bland Gudar och kungar,
i vattubryn. - — Dackapa.
Hästarna lyfta svansar,
med fläglande man ~~:/: :/:~~
Sjelf Neptun dansar :/: :/:
med gaffel kring ocean,
Hjeltarna falla lantsar,
Sin pipa tar Pan,
På kärleks ban Syns med bloss och kransar,
båd ängel och morian,
Böljorna glittra gunga,
tritonerna blåsa sjunga,
Valth: — Ulla Winblad
:/: :/: Ulla Winblad,
kärlek dig öfvervan,
Marcks sjelf med gullgaloner.
står blödig och grann,
Och uti bergena Syns fånds canoner,
af hvar en Neptuni man,
gastar och cupidoner

omfamna hvar an.
Men Ulla syns ——— skråla Postillioner, Valth: //:

2. v.
Skepps klockan snurrar
man pumpar och surrar.
Si Hallåndarn hurrar,
Med hatten i hand,
Engelsman skjuter,
Hvad knall fler minuter,
så det där af tjuter.
bland bergen vid strand — fin
Si på staten.
Si Ulla, båten —
dig böljorna skaka
från Tajskrs tilbakas.
Gepps gepps min fröja,
jag skådar din flöja,
Din himmelsblå tröja,
Med röda band ——— Dacapo
Hurra hvad flaskan luta
kringsvinga din hatt,
ack Movitz tuta ——— Valth: //:
vid gästarnas sorl och skratt,
hirr från en gammal skuta,
det blixtrar så matt,
är du besatt.
Vagta dig de skjuta.
hurra hvad de sjunga gladt.

So

Solen i ögat sticker,
blås Movits när fredman dricker.
Valth :/: :/: —— Ulla Winblad.
Valth :/: :/: —— Ulla Winblad.
Hurra, hurra, hurra,
Neptun min Nymph galanter,
befall böljorna,
I dag från diurgåhns förströdda kanter,
dig lyfta och stilla dra
fäll dina engageanter.
Saloppen ned ta
far väl min Nymph, blås musicanter.
Valth :/: :/: :/: :/:

Fredmans 51. Epistel.

Angaende Mollberg som fått stryk för det han lagt sig uti Sälsa affairena

O Tienare Mollberg hur är det fatt,
hvar är din harpa hvar är din hatt,
Ack hur din lapp han är klufven och stor,
hvar är din harpa, svara min Bror
till Rostock min far
min harpa jag bar.
der börjas krakel.
Om mig och mit spel
Och bäst jag spelte po-po-polång
kom en skoflickare gulbent och lång.

slog

Slog mig på truten p— p— plång.

#

Hur såg han ut? jo Surögd och klen,
Svarta Skinbyxor mörkblåa ben,
uppfästat hatt med gullkräns och band,
randiger kallräck med kapp uti hand,
Just så såg han ut,
på västen ett spjut,
satt i ett gehäng,
Som när han blir sträng,
Slås han i värkstan, p— p— plång
Så at det knarrar i fälbank och sang.
dörar och fenster p— p— plång,

#

Jag satt och spelte nyckler och lur
Drotningens Polska i Pålen ur g-dur.
Rundt i kring mig satt förståndiga män,
en drack ett Quarter, et halfstop drack den,
men hur det var fatt
slog en af min hatt,
En an sad åt mej,
hvad angår det dej,
Pålens affairer p— p— plång,
du skall lära en annan gång,
ha band för tunga, p— p— plång,

#

Skål min Maecenas, hör hvad som sker,
Jag tog min hatt och drack et quarter,

talte helt högt om pålens conjunctur
Veten god Herrar sad jag och drack ur,
Att ingen Monark,
i Värlelen så stark,
förmår i sitt Land,
förhindra min hand,
Att på min harpa p— p— plang,
och dett så längi där fins någon sträng,
spela en pollska p— p— plang.
#

Nu sat vid dören en gammal Sergeant
tvänne notarier och en ständ Drabant,
de ropade sla! Skoflickarn har rätt,
Pålen nog straffat! des öde utmält,
en vinögd Madam,
ur skrubben steg fram,
slog Harpan i kras,
med pipor och glas.
Skoflickarn högg mig p— p— plang,
tack uti nacken en skorsa så lång,
där har ni saken p— p— plang.
#

Ratvise värld nu frågar jag sist,
led jag ej orätt? Målberg! jo visst,
led jag ej orätt? Målberg gutår,
Harpan är sönder, och näsan är sår,
i sådant förtret,
ej bättre jag vet,
än fly ur mit land

med Harpan i hand,
Spela för Venus p— p— plang
bland Virtuoser ta stämma och rang;
ffölg mig Apollo p— p— plang.

Bredmans 52. Epistel
Angående Balen på gröna Lund

:/: Movitz i afton står balen,
hemma hos Målberg Corpralen,
där där du ser ljuset
och lyktan uppå huset,
där accurat står balen :/:
:/: Hör i det Valthorn gå på,
låt man Brandvagterna gå,
Hvad står du och undrar,
storsak trumslagarn dundrar,
Och klockorna de slå :/:
på det mörka blå, den blanka månan glimmar,
tils om några timmar, Stiernvalvet strimmar, Dacapo.

:/: Eko är stolt här i gränd,
Hornet åt bygningen vändt,
Blås den Menuetten
som han med bajonetten
i går sjöng här i gränd, :/:
:/: Ulla i fenstret hon står,
tjenare Syster gutår,
Släpp oss in i Salen,
den hund dän där Corporalen

han

han står vid dörren och slår. :/:
Släpp oss in du får din skurk en het baille,
står du sit Canaille, tar jag dig i svalje, så Dacapo

Tack kära syster stor tack.
Barfota slusskar och pack.
Siksni ert pagage,
at den som har Courage,
skall altid få stor tack. :/:
:/: Skål madame Wingmark allons,
det var en sup som var bon,
hurra jag skall blåsa,
så fint som en fiskmåsa,
Och dansa twå en gång. :/:
Hurra lust och sång, jag mig en Chloris väljer,
kärlek hjertat qualjer, klang hwad vin bouteljer, Dac:
# #

:/: Helsa nu Morits vet hut
Bocka dej kajsa geck ut,
Bror hörde du intet,
en sup hon dig påminte,
Och därför geck hon ut, :/:
:/: Hurra hwad strufvor och vin,
Herskapet mumsa som svin,
Bergströmskan hon skrattar,
å skinkfatena fattar,
Och tömmer Carafin :/:
Och den där Cousin! som uppa vafflan äter,
hon som är så feter, säg mig hwad hon heter, Dacapo
# #

Slut.

:/: Stöt i dit Valthorn; ja men,
Molberg sielf dansar i gen,
färdig uppå foten
lik som stod han i roten
och sprang för fienden :/:
:/: Västen uppknäpter och gul,
skjortan som tvättas hvar jul,
slagbar uti brasor,
med ullstrumpor och hasor,
står han i Bacchi skul,
Gammal fet och ful, hon Bacchi kransar binder,
visar glad och trinder, sina blomster kinder. Dacapo.

Fredmans Epistel d 50 7.de

Hvarutinnan afmålas Mollberg till häst, som bjuder till begrafning.

Pöbel ur vägen ge rum för coureern,
gå ur vägen för Mollberg utan stryk och tvång.
Pick hur han smäller med piskan allons,
sitter rak i sadeln som en stång,
racken uppfästad på hästen bredon,
med pistolen i bältet och en stor cabson,
pick hur han smäller i flygande språng.
Och med hatten veftar än en gång;
tyst nu i ring
runt om kring,
han gallopperar i harmen,
än guppar han,
af och an.
helt lik en rusig man
Molberg märk har flor om armen,

och

Och uti pistolerna flor,
Sorg bouquetten syns i barmen,
gjord af Boxbom bror,
Se hur tar han up en lista,
hör hur han läser käckt
primo vin, Secundo kista,
tertio tas confect.

# #

Unnan ur vägen adiö och allons,
Vänta litet Mollberg håll tygelen stanna där
Sick har han smäller och hostar och svär,
kan du vänta Mollberg jag begär,
Riddar Sanct Göran, hvad är din affaire,
skall du stanna på draken säg mig har det är,!
Sick till begrafning jag bjuder mon frere,
klockan Sex i afton ungefär,
Vet du ej bror,
krögar mor,
på hvis mar dog klockan fyra,
Jag är befalt.
öfver alt,
at rida hej gevalt.
Mollberg skall alt bestyra,
köpa drufvor skaffa Musique,
tigga svepning lampor hyra,
och gå framför lik,
skölja glasen stå vid disken,
läsa listan ingen nöd,
quarto Lontack quinto fisken,
Sexto saffrans bröd.

# #

Hurra

Hurra för tusend det pinglar och slår
i klockstapeln vid Olof -karn är borta ren,
pick hür han smäller med piskan i sten,
och ger sporren med sitt högra ben,
men mina tårar mit hjerta till meen.
Börja tilra jag gråter, här står jag allen.
Mutter på Vissmar är stelnad och klen,
nu med ångstan delar hon sit sken,
sådan Madam, ta mig fram
som nånsin bärgar så mycket,
Nu är hon kall som Christall,
mit bröst dess fotapall,
Hennes fägring van mit tycke,
när hon satt i krogdörn i blau,
med biindmössa krusat stycke,
och ett glas i hand,
Hennes Ögon jag berömmer,
men dess hvita hals hi hi,
gjör at jag alt skönt drömmer,
och vill ensam bli.

Fridmans 61.sta Epistel.

Om Molbergs Paradering vid Corporal Bomans begrafning.

Unnan er vägen se hur profossen med plumager
svänger gulyxan tils alt blir undan rögt,
:/: :/: Si pipar'n stolt med små moustacher,
trind och rödblommig tarfram sin Måssings fleut,

fram

trumslagarn bramlar. och Molberg framför går på tå.
ryter och mumlar och ropar slå.
\# \#
se dendär token har disserat han armen fränger,
vålfver i pinne och dansar på et skin,
:/: två ballrickar en annan fränger,
en i ett Valthorn han prallar tiock och stin.
en går och pinglar med en grytring mot et spräll,
samlar i ringen et dödligt skräll.
\# \#
Tienare Molberg! si hur han tatt och hjelbent klifver.
gråt ögd och blixt full. och som en anka fram,
:/: — och efter trippa i full ifver,
Leyon och Lustig och Lars och dunderbom,
Skörtet han viker och uppå gekänget ser,
hör hur han skriker, stå rätta er,
\# \#
Nicka åt Mollber. ser. Mutter intet hur han nickar,
lyftar på hatten och grinar utaf skämt,
:/: J takten han på klacken vickar,
et tu! et tu, håll takten trampa jämt.
se hur han sprättar med ny perspruque och skor
hvita stöflätter och sorgeflor,
\# \#
se dalbergs Cajsa hvar hon i gluggen står och gråter,
blödig och vinögd och med sin svart kjol,
:/: hör.

://: — hör in i krogen harpan låter,
krögarn han skrattar och spelar på Viol,
Liksom en Nanna Bomans Enka prydd med Dok.
full mot en tunna, står med sin bok,

Där går Professen Chamrater hvem är död i gränden,
Se Corporal Boman som låg så vattensjuk
://: ://: se Christian Vingmark närmsta fränden
med hvitter näsduk, och svart roset peruque,
Han mit i ledet, går, vid Bergström så där näst,
kypparn Ede och så en präst.

Där går ärgtrampparn och så tornväktarn i Catrina,
krögarn på Sodom och krögarn på Krypin,
://: ://: Rör spelet låt triangeln hvina,
trumslagarn dunckar och ramlar på ett skin,
tätt framför vackten lunckar klockarn röd och full,
bär efter takten en skåfvel mull,

Ja Corpral Boman han har nu kastat svärd och balja.
nu är han döder! ack är han död bevars,
://: ://: Han sista gång moustagen taljat,
på bränna dörren i fiol den sista mach.
Vi tyks väl raska men hvar är vårt lif ett blos,
Boman din aska hedras af oss.

Rider er diefvulen ska rätt i ledet rätta ~~eder~~, felet.

höger

hőger om vänder er skyldra med mousquette,
:/: :/: Mousquette på axel: rör på spelet,
Lägg an i vädret, ge fyr och stick och stöt,
Bomans Mandater prisas uti Backi tragt,
hurra Camrater! tack för god vagt.

Fredmans Epistel.

Wid en grind uti en skog,
ett gammalt rutit tempel låg.
dit hvar man med längtan drog,
där voro 2. fenster,
Dörren till vänster,
och kallades krog.
\# \#
Ett Tempel utan forn gudnås,
en kyrkodör för utan lås,
ej minsta bok där kunde fås.
församlingen hurra,
Psalmen var hurra,
och choret et bås.
\# \#
En syndare där i sin nöd,
ej nånsin bad om dagligt bröd,
ej heller om en salig död,
i skiortan stod Prästen
på tröskelen gästen,
helt rosen röd —
\# \#

Cor

Corneljus lefde 70 år,
vår herre honom tog i går.
Han nyckter nu bland änglar står,
vid abrahams sida,
är fåfangt förbida,
han brånvins får,
# #
Corneljus dödde på en krog
just då han uti glaset tog.
och spelman till violen tog
men stunden var inne,
corneljus dit minne
det varar nog.
# #
Cornelius vi ditt stoft bese,
benrangel knokor suck och ve,
din lefnads flaska som må ske,
ditt öga det blödde,
du lefde och dödde,
en krögare,
# #
Suck för hvar timma och för hvart lag
en krögare ej fins hvar dag
de äro vara monar jag,
Som gifva till tåsta,
en torstiger nästa,
af Backi slag

Fred

Fredmans Epistel.

Hör klåckorna med ångstligt dån,
de ringa för en Backi son,
för gamla Lundholm där i vrån,
Se ordens Peruqueen
af döden upslucken
och Hiernan upsöen,

Hör klåckorna vid dödens tull,
Sofve vår Lundholm! Sofve lull.
cupido siunger, vid din mull,
om nånsin din maka
fåt kyssa din haka,
hon visst blifvit full.

Din Morgon Sol var sällan klar,
din middag blott en skymning var,
och näsan afton rodnan bar,
så rödlätt och trinder,
mot mörkblåa kinder,
hon skugga tar,

Gack slå din Cammardör i lås,
se Riddaren med kors och kräs,
i jorden multnar och förgås,
din kista man röres,
tag i Commendeurer,
trumpetare blås.

Fredmans Epistel.

Movits helt allena — på tre liljor sat en gång —
harpan millan bena — klångte bred och lång.
lustig se hvar sena — och hvart finger i fullt språng.
öfver harpan klena — under klang och sång —
harpan hvar förgyld och gröd — prydd med många tusensjön —
med en cherubim målad pralad — utaf hofbron vackra rön. Trall:

Harpans klara låten — Kör till andagt var person
I från herda såten — Upp till Gudars Thron,
världen bli förgåten — hjertat blöder hvid hvar ton,
sjelfva ängla fjäten — förs i själ och hand,
gaf nu Movits dubbel prakt — när han sjöng mot afgrunds magt,
Slog ackården efter noten foten — hördes intet stampa takt Trall.

I sitt stoft med tårar — ligger Movits ligg må gort,
hvem des hierta sårar — I des sång blir sport,
kör ej Backi fårar — upp till Fröjas myrtenport,
när du dig utkårar — någon bred så tort.
fria ej mera än du tål — tänk på dina göromål,
på din Cloris där hon ligger pigger — visar dig sin blomsterskål Trall.

Movits ville blänka — uppå Afrils vadio ban —
råkte på en enka — väl försökt och van —
tung och full han tänkte — är nu Movits hela dan —
honom lyfta sänka — måste ske med kram.
när hon: I förstår mig väl — skulle eldas i sin själ,
Somna han mot väggen, krumpen, trumpen, — som en gamal bachi träl Trall.

Bröder om er lyster — hvilja veta hvem han var.
Så är hon en syster — till bror bergströms far.
eljest blek och tyster — sedlig uti tal och svar.
men förtreffelig ypster — när hon bröllops har,
saken var nu slutlig den Movits gaf hon djefvulen.
därför han på harpan åter, gråter — spelar salmen om igen Trall.

Fred

141. Fredmans Epistel

Angående Lustsegningen vid klubben uti Mälaren en Sommar afton 1769.

Mamsell Ulla märk Mamsell,
hur vårt Månsken nu i qwäll,
båd försilfrar och bestrålar,
grindar prålar, berg och fjäll,
Mälarens bölja langn och skär,
tyst en mängd af kölar bär,
öfver svallar; fält och vallar;
sen förvillar här och där;
Syster se dit åt hvad jagter och pumpar.
Skepparn pumpar :/:
solbränd hur och tvär

Se hvad åkrar runt kring sjön — som af tusend blomster trän-
ger en vällust rund kring stranden — och åt handen arbets lön,
hors hvad många Backi kök — ur hvar klyfta syns en rök —
Minsta vinkel — lucktar finkel,
minsta bro bär fulla ök,
Wallberg flyr dit åt, åt bryggan till vänster,
ren sitt fönster-öpnar fader kök.

Titta dit åt dit åt strand, — ut åt skön på vänstra hand,
dit mit öfver åt det huset — där som ljuset syns i bland,
nej min ros min socker bit — dit åt där jag pekar dit,
dit åt skogen — åt den krogen,
är en skorsten röd och hvit,
dit där som torparn med justret vid kallen
står vid hjulet, :/: han som koxar hit

Ljufva vind blåsen opp
hissa Vimpeln högt i topp.
Låt nu seglen fladdra sakta,
vi å agta i vår tropp,

klang

klang vid Valthorns glada ljud,
lått oss prisa vinets Gud,
vid det ropet,
rör på stopet,
Värm båd ådrar blod och hud.
drick Ulla min syster drick Mollberg i botten.
klang för skotten :/:
för vår lilla brud.

\# #

Lägg i land vid krogen hvar,
näst vid dörren gör skutan klar,
där står krögarn med sin quinna,
tjenarinna.
kära far,
tack för sist skål! lägg i land.
Wingmarks mor tag mig i hand,
svep om kappan.
stig på trappan,
skrapa tofflorna i sand
kapprockar och knyten, matbyttor continer,
öl och viner :/:
hämta i från land.

\# #

Jeana tappa sin rubin,
nej mit hänge tog cousine,
Lottas muff låg i sängtäcke,
och på däcke violin,
Pappas handskar jag blir sjuk,
svepta i en mangelduk,
låg på skutan.
i Cajutan,
bred vid Morfars piskperuque,

Sötaste bror Petter, nej himel peruqven,
låg i dicken :/:
pudrad stålt och miuk
Hör ej Basviolen camrat,
Hielp ej kull vårt vaffel fat.
Bär smörbyttan under armen,
Smält i varmen som Sucat,
Sicken sårta brand och spel,
Strödd med socker och canel,
Med bruneller caramellor,
med anjovis till en del,
Låt oss bli glada och rasta en tima,
Kläss och stimma,
under sång och spel,
Fader Kök din Skål hvardag.
när du ler så skrattar jag
nå kom vads när flaskan fattar,
jag då skrattar,
at din lag
tag vårt sälskap i ditt skygd,
Skänck oss af din varma brygd.
Söta faster gif oss krafter,
och förskingra köld och blygd,
men hör hur det blåser, lass seglen fast flugsen,
tack för Supen :/:
vivat Backi bygd,

Fredmans Epistel.

Backi håroldar med guld och beslag.

blis

blir det Capittel nej intet i dag
blir det intet Riddarslag,
intet intet säger jag
Hvarför kåpor och Spiror min vän,
Jo kära jertans Saken är den,
kallmodin och holmström sen,
skola blifva adelsmen
nå så säger jag må göra,
värdit kallmodin uphöjs.
hvad namn och vapen skall han bära,
Jo han heter kallar Creutz ☐
Backus sielf han vapen målar,
i röt fält en guldpocal,
rundtomkring et löfvärk prålar,
med bulspaner och bregal
Öfver syns i gyldne Strålar,
Riddarns namn och åratal,
Tvi fäcket vapen det vill jag ej ha,
Backi häraldar så granna, hur sa?
gula kåpor och hurra,
Spiror men hur så va ba,
Men kärahjertan förlåt mej jag ber,
blefvo då inga adlade mer,
kära hjertans många fler,
Holmström feck och sit baner,
tag en sup och skorpan tugga,
hör på Holmströms adelsnamn.
han heter nu von Ehrensugga,

vack

145.

Vackert barn i Backi famn ist
aldrig han baneret mister,
ty han kämpar i sin tro,
Backus sielf hans vapen ristar,
i ett gyldene fält gö! gö.
under tvänne afsö quistar,
står en Sugga viden ko.

# #

Tvy täcket vapen jag passar ej på,
bland Backi krymplingar välboren gå
jag vill ej hans lagrar få
blef ej flera än de två,
Jo karahjertans en gammal god vän,
officianten med asken jo men,
Killberg! den, ja den just den,
vör på stopet drick i gen,
säg då säg hvad som han heter,
jo han heter Adelstop
Violer Valthorn och Trompeter,
kring hans vapen fästas hop, ist
i rödt fält et tenstop glimmar,
Och en örn på locket står,
Mit i Skölden solen glimmar,
Och i soln en kräfta går,
under syns en hvalfisk simma,
Och i gapet står guitar.

# #

Tvy täcket vapen det ger jag åt hin,
Solar och kräfter och örnar och svin,

fleut

fleuten Valthornet Violin,
men hvad eljest hölts god mine.
Jo kära hjertans Nystedt lått se!
har usi vapnet mer än di tre,
värkelig mer Simplicite,
än de andra adlade,
Säg då mig hvad namnet blifver,
ack hvad dårskap på vår ö.
Jo ölhjelm han med ö'e skrifver,
Mejsner skrifver bara ö:
tvänne tigrar skölden fatta,
bägge sig på ända stält,
rundt omkring vinranker satta,
öfverst flyr en bisvarm snält,
se på vapnet se och skratta,
en röd näsa i blått fält.

#

Fy fader harold så när had jag skrydt,
gammal familie fast vapnet är nytt,
stamfadren var som man uttydt,
Noack eller lillepytt,
Ölhjelm med oe det blifver då hans,
hvad har den andra för vapen och glans,
fanor trummor pik och lants,
är det prydt med hjelm och krans,
kära hjertans hur du frågar,
hju kan repetera alt,
jag är torstig du mig plågar

hit

hit en sup det är så kalt.
Meisner Ölhjelms vapen kära,
är uti en fyrkant ställt,
Skölden tvänne katter bära,
hit en sup ich hab kein geldt.
Meisner Ölhjelm bär mar ära,
en blå näsa i rödt fält.

Fredmans Epistel.

Öfver Fredmans begrafning.

Ur vågen och vik,
hör på låten,
och se på ståten,
af trumpeten för Bacchi lik.
gå ur vägen igen,
hör god vänner,
är nån som känner
Den gamla Fredman Urmakaren.
Stått stilla på en sida,
och låt processen skrida,
ur vägen god vänner hålt,
trumpettrarna blåsa stålt
min graune styrk dit mod,
och värm dit blod.
#kolmodin vår vän.#
för prestafven,
och nu till grafven
han rider närmast trumpetaren,
Se kilberg så rask.

kelt

helt allena,
han för vrena
et par halfårnor uti en ask.
Stått stilla på en sida,
Låt Landmark och få rida,
med en klocka som står i pant,
trumpeterna gå galant,
min granne styrk dit mod,
och värm din blod,
# #
Fredman lefde och dog.
Bröder alla
vi kunna kalla,
hans själ et urvärk, hans kropp en krog.
vår lefnad är kort,
bäst vi rusta
och oss förlusta,
så kommer döden och tar oss bort.
Stått stilla på en sida
och låt processen skrida.
Här i världen är mycken harm,
trumpeterna blåsa larm!
min granne styrk dit mod.
och värm din blod.
# #
Secter Belman för heder skull,
han får och rida,
men på en sida.
ty han redan är öfverst full.

Som poët följer han dock med.
nu till grifsten
för att grafskriften,
upslå fast dess röst är spād,
ty det vore mot billigheten.
om en medbror utaf dieben
ej skull resa des ärestod,
håll trumpetare hvar så god.
Min granne styrk dit mod.
och varma din blod.

Fredmans Epistel

Ulla krögarn ropar,
tag dit tenstop, på hyllan och spring, Trall :/:
såsangt at du löper.
och strör granris på gålfvet omkring,
fall förklād spring,
gesvint din lilla fiolla,
se Movits härmar Colla,
Trall :/: Strunt det gör ingen ting.
# #

Barn får vi höra,
kors hvad luftsprång drill och cadence, trall. :/:
Movits stäm dit öra,
drick och lysna bort all resonance,
än en cadence,
Skönt Movits skönt det låter,
hit bränvin eljest han gråter,
trall. :/: gif oss en sup pommerahts,
# #

Hör

Hör hur det klingar,
Snyt dig Movits! hjelp gud, nu han nös,' trall. :/:
Sträken han nu tvingar
och slår driller på quinten helt löst,
hjelp gud han nös,
det kostar på canaillen!
tänck om du nu vore i Seraillen
Trall. :/: Bror Movits din Nymph då frös.

\#

Ulla krögarn skriker,
se den oxen så gödder, och flink trall. :/:
rosig röd och riker,
med lifstycke af rosen Calmink,
spring Ulla spring!
Lätt Movits dig ej hindra,
men Ullas ögon de tindra,
Trall :/: Bror Movits feck en vink,

\#

Löp ej i din yra,
Dubbeltöl vill han ha, jag förstår, trall :/:
Stopet numro 4.
för Bror Movits i slaget nu står,
ja jag förstår,
när Movits ej har pangar,
då klinga dina strängar,
trall. :/: Bror Movits en Pollska nu går.

Fredmans 70.de Epistel

Elegie vid Corporal Bomans graf.

Al

151

Aldrig en fris på dessa bleka fält,
minsta blomma pläckat,
till vällust i sin herdar tält,
och dessa löstrån, vid dagens ljusa rand.
aldrig foglen lockat,
till florass fäst vid Mälarns strand
aldrig hördes lärkan nånsin spela,
för at turturdufvans qual fördela,
Som i ro :/:
mit bland dödens, pilar byggdt sit bo.
# #
kring denna rymden hvad qualm och sorglig syn.
svarta korss och grafvar
fördunckla templets topp i skyn,
en på en planka en på en marmorsten
kringlar hjul och glasvar,
besprÿda våra fäders ben,
trädens glesa stammar sorgligt hasta
at de gula löfven från sig kasta,
minsta blad
döljer i sin skygd en lägerstad,
# #
Templet det hvilar uppå en sandig mo,
innom gyldne galler,
förnama skuggor sammanbo,
hjertat till rysning och örat till en harm.
ner från tjosur faller,
ett bordlöns brak vid klackors larm,
i det djup cyclopen viggen svasslar

kar

Har han engång störtat Templets gaflar,
nu dess prakt,
mårgonrådnans afbild sammanbragt: ꝛ
Blanda och Sucka och knäpp dina händer hop.
här står Bomans kista,
bland gråterskor med glas och Stop -
Hon med Miölkbyttan Snyftar bitterlig
och vil liksom brista
i ~~de~~ tårars öfverflöd, för dig
Hon är Enka till den tapra bussen
men de andra äro hela skiussen
Mängelskor, :/:
hemma både på Söder och norr.
kom lått oss siunga hvaren sin sorge Psalm,
Morits om du orkar,
förskjngra hjertats ångest och qualm.
knäpp uppå din harpa, för denna Bomans mor,
som sit öga torkar,
och dammar sina svarta skor,
nej stick upp bouteljen bland vår qvinna,
Skål Madame! ödmiuka tiänarinna.
Slå i Mor. :/:
Och min Boman jag dig aldrig Ser.
Tack du min boman, tack du för hvar enda dag
både då du mig klappa
och då du svor med hugg och slag,

nå

nå denna hatten min Solhat blifva skall,
denna gardies kappa,
blir min mantel i alla fall,
Bomans Enka hålt upp at gråta,
Plang :/: tat Movits Giesva harpa låta
glom det qual :/:
I en falbank välj en ny Corporal :

Fredmans Epistel.

klubben N:o 24. Anno 1769. i Norrköping

Det var kourieust! Igår aftons sa sat de och talte om finance värkets nu varande tilstånd, sedan* en viss, at du vore Banque- och låg i Munkens trappor. Supponera jag vore med borgare, jag krånglade uss till dig efter wederbörligt tilstånd, In bona fide ger jag dig min ägo i underpant, på det skall jag betala, det årliga intresset, Du vill och jag kan intet; Skulle jag då för blotta omöjlighetens skull, skuffa dig utföre, Lokatten och de trapplösa trapporna ?

* Coursen blifvit reglerat til al pari supponera sade en etc.

Lokatten Lokatten min frände gutår.
där får du Violer och Jungfrur i spår,
i fönster i gluggar i vinklar och vrår,
Hvad frågar jag efter finance och balance,
Blåt fyrken och flaskan och jag går i dans,
med Borgare Banquen all pari all fan
de quitta mig lika blott öl fins i Kan.

Men

Men Italien sir ni Halland Spanien och frankriket månne 154.
theras politiska bygnad i anseende till främmande magter —
achiske freden, Westphaliske freden consilium i Basel, quae-
ritur? månne deras politska bygnad kan äga bestånd, ?

Består du mig bränvin fram pipor och krus
jag anser en Crono likson en Cardus,
Carduser som kronor och Ziffror som nell,
Westphaliska Skinkor som spiror och gull,
# #
Jag skattar min flaska och sjunger min ton,
en öltunna mer än en kongs. thron,
Men finge jag byta skull dagligt i sol,
båd kung och Ministrar få simma i öl.

Fredmans Epistel

Ack om vi hade god vänner ~~och~~ en så,
Ungerst vin för vår strupa,
Och at vid saftången vore vi två
Som hade lås til at supa
vi skulle ligga gud signe guds lån,
jäg och cammraten med tungan i sån,
Ack om vi hade godvänner en så.
Ungerst vin för vår strupa,
# #
Gå fast den sån vore tung som bly
Skull han bli lätt till at bära,
jäg skulle med krafter och rosende hy
lyfta min börda och svära.

och

155. Och min Camrat skulle ta mig i famn,
dansa med stången och sjunga mitt namn,
Ja fast än sån vore tunger som bly etc —

#

Ej på trehundrade steg någon själ,
Ingen kost på trehundra,
nej våra portar skall stängas så väl.
Ingen skall bulta och dundra,
Bulta han det skull vi lyfta vår stång.
fägta som Bröder och dö på en gång.
ej på 300de steg någon själ, etc —

#

Båd uti urväder solskin och slask,
dunder och blixt och i torka.
Ja om från Himlen föll änglar pladask
neder i sån skull jag orka,
Orka at slåss köra opp dem till månn,
taga basunen och dricka ur sån,
Båd uti Urväder solskin och slask etc —

#

Står du Sarfts krämmare och grinar i vrån,
när vi oss två nu förlusta,
Spån dina blixtrande ögon på sån,
Sprick i din galla och pusta,
Seta nu husfrud på brädden Camrat,
svälg i hvar bläddra en ungersk ducat,
Står du Sarfts krämmare och grinar i vrån,
när vi oss två nu förlusta.

#

C. Tr

Fredmans Epistel.

Rörande kortspelet på klubben Julhelgen 1769.

Ren Calade jag spår och tror,
förhand har du Molberg bror,
knäpp af liusen du skall fria,
ropa trià kära Bror,
klöfver ess! gutår! bekan,
fuan, trian skål min vän,
kungen högst för högsta ordet,
trumph i bordet.
Såg du den,
Solasste Mor Wingmark! Mor Wingmark skick öfver.
Mera klöfver. :/:
mera klöfver än,
\# \#
Spader knekt nå det var bra,
Beims den ville Ulla ha,
Esset föll ej det var felet.
Lätt si spelat hvad vi ha,
nej stor tack förlåt jag ber,
Skål lätt esset falla ner,
Mins i förgårs hvad Calader.:
mera spader.
Spader mer.
Ruter mera ruter! låt hjerterna damma
Stramma! Strama! :/:
Syster ulla ger.
\# \#

Ulla

157. Ulla klädd i grått och grönt,
i sin Lifrock lyser skönt,
halsen med et perlband randas
bröstet andas
hvit och skönt,
Hur står spelet spela du,
ruter 4 klöfver 7.
kungen damen feman sexan,
tvy den hexan
Hjerter fru,
Gråt intet Malberg hvad hjelper du huter,
mera ruter, :||:
hvem skall blanda nu.
\# \#
Lilla Ullas vackra hand,
när den skymtar fram i bland,
både korten lust och löjen
fröjas nöjen
kans i bland,
Si hur Småögd Ulla ler;
hur hon sitter och ser ner,
och på fingret se juvelen,
mellan spelen,
strålar ger,
Ropa hvem skulle ropa jo Movits slåg stopet,
gissa ropet :||:
ruter tre jag ber.
\# \#

Men

Men mit herskap titta ut.
öpna fönstret en minut,
lelintrens skorpa tyks fösrinna,
och bortrinna
hvar minut
Nej Mor lilling mark se har täckt,
Stiernan tin drar i sin slägt,
Si hur mån på Hjmmeln lyser.
Vatnet fryser
milt och täckt,
Sveps om dig saloppen, ack dog du min Ulla.
tårefulla :/:
Stod då all vår slägt.
#
Si hvad slädor syns på siön.
som vid bjällror klang och dön,
trotsar böljan tills hon bister
sönder brister
med et dön,
Si den hästens varma land,
för den gyldne släden spänd
här han mod i språnget hämtar.
här han flämtar
dyr och kand,
hej titta at skogen se bönderna åka,
slåss och spräka :/:
hålla pipan tand.
#
Nej den gula kampen grydd,

159.

med de Gusa toffar prydd.
minsta sats kan ögat gläda
ingen släda är så prydd.
Wingmarks såla löper kapp.
Som en ren framför en Lapp.
klang det klingar uti isen.
han Surprisen
undan slapp.
Pojken där på Skrillkon han klingar i viken
dierf nyfiken,
efter några rapp,
#
Än den hingsten i full sträk
hur han löper ung och käck,
Brun och hvit med svarta fläckar,
ibland skäckar,
rar och käck.
Men den hvita gångarn där.
Som de gröna selden bär,
märk hur smalt han går i dansen,
flägtar svansen,
stolt och tvär,
Kör längst ut på sjön, Åkarn slåss och kiör sönder,
full bland bönder.
Åkarn fullast är.
#
Wargar tiuta öfver alt,
ren det snögar och blir kalt,

Häng

Häng till fönstret. Sånd på brasan
som i Casan
är det kalt,
Märk hur skogen toppar små,
luta sig helt silfvergrå.
Byggdens fält och blomster sängar,
Berg och ängar ://:
glömmas må,
Mollberg tag fram flaskan, jag nyser jag fryser,
ack jag ryser, och kan
gutet gå
Lyss åt luckan hur det yr,
hur det smatrar sprids och flyr.
Col stormar luften tiocknar.
stiernona slocknar,
Månan flyr,
därför i så lustigt lag.
och på en så kulen dag,
Låt oss Backi safter prisa,
med en visa
glaset tag.
kling klang för min flicka så trogen i nöden
in i döden ://:
hvem skall blanda jag. —

Fredmans Epistel
Movits Målare

se

161.

Se hur Movits sitter där – vid sin tafla tyst och kär-
ler och målar — med ett hisligt besvär.
Wärkstan glimmar gladt och jus full med pottor krukor krus,
glas och skålar – guld och glitter grus,
Präktigt sig en stålning för vårt öga höjer.
där den spända duken – sträcker kall och flat,
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —

af des mund söt som sucat, hvarje kyss värd en dukat,
# #
Gubben ser för rolig ut – med filt mössa och surtut,
penslar stifter — blandas hvar minut,
i lifstycket hvitt och blått – har han mässings knappar fått –
tröjan skiftar. — Purpur gult och grått,
Af grönt sidentyg märk ögna – skär men prålar,
Som den röda näsan ger en skugga grön,
två glasögon hvid var bining, skiuts med nålar,
när han tyst proberar sin jäger ön,
Movits gör din tafla skön – Drick och tag din arbets lön.
# #
Som din flaska gif dig tid, – sen i din Olymp i frid.
värm det snille – och din bekymring sprid.
blanda i hvart penseldrag – gif din storhet det behag.
som du ville på din bröllops dag.
Se hur handen på den lena duken bäfvar
se hur ögat blundar då han penseln för.
än sielf fröja kring hans vackra ämne sväfvar.

än

Än en astrils pil hans bröst till intet gör.
Movits du ej teckna bör — hvad Apoller blott tillhör
\# \#
Si herdinnan trind och snör, — uppå astrils vingar förd,
Hvar hon sitter stor till blod och börd,
håret som bland perlor knyts — uti mörka bucklor bryts.
Blodet spritter — ögats eld förbyts,
Bröstelet svaller och hvar gång Nymphen andas.
blixtrar fram et kors, ett halsband af rubin,
framför bröstet flor och blommor, sammanblandas,
tröjan snörd och lifvät är af carmosin,
knapst Apollos pensel fin bildat har så skön cousine.
\# \#
Movits i sin andakt dör — när han sist vagor strör,
tvänne prickar — med et flor framför.
märk hans eld är fin stor. — täckt de gömas i et flor,
gubben Nickar — och på Nymphen glor,
Nymphen hon skrattar — runkar hufvud biger,
lossar på sitt pärlband — knyter sin salopp.
flägtar med solfiädarn, sen med fina intriguer,
Narrar gubben från sin fasta stiga opp.
Där han i sin blom och knapp — bildar fröjas vackra kropp.

Fredmans. 5te. Epistel.

Skrifven till tröst. för Movitz när dess fästmö dog.

Movitz mitt hjerta blöder.
Movitz |:: at se din fästmö kall och döder.
grymt hör jag hur Backi Bröder.
med gråt bestorma skyn.

en sträcker sina händer,
en sitt hufvud bort han vänder.
ömt en annan trycker händer,
när i de glada länder,
hon gömmes för vår syn :/:
Skål Backi män och quinnor
Charlotte :/: bland Fröjas trogna tjenarinnor
som till en afvund för gudinnor
gort Moritz frihet snärd.
Dess ögons eld och låga
hennes fägring och förmåga,
då hon sig på falbet vågar
under Cupidos båga,
var gudars åsyn värd :/:
Som i den klara bölja,
Du ser :/: den ystra fisken sig fördölja
Om Zefirens virflar följa
med tryckning upp och ned,
så din Charlotta min frände,
när hon till din bädd anlände
som en fisk sig quickt hon vände
endast den vällust kände,
som kärlek hjertat ger :/:
Ack för hvar gang jag skåda,
Charlotte :/: hos fabriqueuren vid råk och låda
då hvar lördag jag bebåda,
var balen skulle stå,
mig tyks jag ser Carlotta,
med sin harfvell stå och motta,

vijos öjonas Pauli grotta,
och Nymphen sjunker då. :/:
Lätt från din syn försvinna,
Movitz :/: hvar skymt utaf din älskarinna.
gråt lätt din ögon rinna,
och ställ Violen i vrån,
fly! Bror fly! fröjdas skara,
nu din frihet ömt försvara,
nu får du på krogen vara,
förr stod du i en snara,
nu är du fri min son :/:

Fredmans 65:te Epistel
Till Molberg angående sista concerten på 3 byttor.

Mollwits blåste en concert,
på 3 byttor en afton sen balen var sluten,
hvarje ton liksom en ärt,
den föll så kulrig och rulla ur truten
först höll Bergen en harangue,
sen sjöng Ulla et par utaf Fillizens duetter,
vid et accompagnement
af två fleuter och sex Clarinetter,
hör båd falsk och så :/:
Orphei haboé, :/:
Lätt oss alla vara glad.
och klappa systrarna hvar på sit knä.
Molberg satt uppå en stol

jemt

jemt med fingret han drilla och slög sám hin haken,
Stundom på sin basviol.
han spelte Solo och surra med Stråken,
Bravo hör en fantasie,
Ur b mall ur g dur en harpetscho jag backar,
hurra hurra och slå i
wi skola dansa och slås som Pålackar,
Blås nu Movitz gàlt. //:
brabo det var snält //:
bra bra bravissimo
hej låt oss lefva vällustigt och sàlt.

Rödom näbben som en biqvopp.
Stod nu Movitz slog backben stampa och ropa.
blås en air utaf galupp.
Utaf Galuppi skrek straxt allihopa
nej sad Bergen ge oss vin,
ge oss öl uti byttor hej lustigt corage,
Systrar hör min violin,
kom dansa Pollska och sjung ett pagage.
Blås nu Movits nu. //:
Bra Bravissimo. //:
Hvem had nånsin kunnat tro.
at du skull födas Olympen till ro.

Ulla sjöng en liten air,
Hvita bröstet det svälde och rörde halsduken.
Vingmark med sin flutraver,
han stod och smålog och rista peruquen.
Bergström stod i vrån och drack

Hàn

Stämde qvinten, plång! plång! satviolu under armen.
Ulla Svörg kan röjte ack!
och slog stå Nymphen burdus uti barmen.
bulra intet där. :/:
håll din tagt machere :/:
låt höra ännu mera,
A kära Wingmark blås mera fleutravere.
#

Wingmark såg ut ackurat,
Som på solfiädrar där man en herde vill gripa,
Som i lunden står så flat,
och har i truten sin jussgula pipa,
hatten sat uppå sned
bruna västen var upknäpt, updragen på magen.
stundom när han fleuten vred,
Så nicka hufvud så runka upslagen
Hör nu på en cor. :/:
hej dacapo Bror :/:
Siungom nu alla i cor,
och låtl oss sluta en högtid så stor,
#

Col stormar uti Skyn,
nattens facklor de tändar det regnar och squalar,
Neptun ner ur vattubryn
han kastar upp sina gäster och hvalar,
ack hur stäslig då den ton,
där Apollo med mildhet förlustar vårt öga.
Sjung bror Wingmark min Patron.

och

Och siung en skål som är lustig at höra,
blås Basången stark :/:
Wivat vår monark!
Skråla Clarinetter klang.
Wi dricka Skålar med högmod och rang.

Fredmans 59. Epistel.

Wid tilfälle då Öhrst: Wingmark miste sin natt-
ka i slagsmålet med Mollberg.

Mollberg satt i Paulun,
full med fjädrar och dun
klädd i en skinntröja brun,
och med en väst af Cattun,
skjortan syntes i blan;
när med kärlet i hand,
gubben står så bredbent i sand,
hosta och fugta sin band,
när bandet i böxorna sjorak.
då gick han till fönstret och drack.
Skrufva luckorna opp.
och beság stiernornas lopp.

#   #

Stugan där i han bor,
är ej synnerlig stor,
hvitlimmad och hvälfd som et chor,
men utan stolar min bror,
dörren där utan lås
sängen liknar et bås.

bålster och kuddar gunås,
intet jolat intet där fås,
Men bortmot vid fönstret bakom,
ligger en halfankare kom,
kom och se hvar han är,
Skrufva op luckan mon cher.

# #

Mollberg se hvar han står,
bak om örat sig klår,
Se uppå dess knorliga hår,
röda till näsan gutår.
drick bebragta Camrat,
hur hans arm dissperat.
håller i yxan helt flat,
bultar och spundar et fat,
Mollberg god morgon! Stortack!
hvad har du i ankaren Pack,
än uti stånkan signor,
ideliga dubbelt öl Bror.

# #

Aber hur är det fatt,
du är svetten och matt,
Mollberg du har slagits i natt,
se hur näsan är platt,
Si Violen så gran,
Sönderslagen står han.
här har väl den leken gått an.
Walthornet blodit min fan,

Lägg munnen till ankarn och tig
Bror aldrig bli rädder i krig,
en gång slår jag vart år,
då är det min namsdag gutår.

\#   \#

Aber hvarföre då,
skall du prygla och slå,
Jo därför det faller sig så
värta din rygg skall bli blå,
drick half truten och tig
sen befaller jag dig.
Wid tappen hvar quecker och vig.
Och siung en skål nu för mig.
kan du intet siunga å nej,
Orkar du dansa med mej,
du är Luxembourg stor,
och jag är faen kära Bror.

\#   \#

Dansa Wingmark allarm,
Jag skall hålla dig varm
aj aj aj aj aj aj min arm.
aj aj nätkappan hvad harm
Mollberg skona mit blod,
slåpp natkappan var god,
aj aj aj du bränvins marode

\#   \#

slåpps mig nu repsar jag mod,
nå jag skall nu klaga för Mor!
Natkappan i brasor min bror.

Mol

Molberg hjelp mig farväl,
Hustrun min slår mig i hjäl.

Fredmans Epistel

Angående Mor Maja på förgylta bägaren.

1 värsen

Si Molberg med svart räck och flor
med rudkalfvans hanskar och bockskins skor.
med larfvit hår svart som en Mor.
Hans sorg är stor,
Bror Movits Bror.
hans sorg är öm och stor.
hans sorg är stor.
Bror! Bror,
Betragta hur han modfält står.
drar opp hvita näsduken vid hvar tår.
med handen sig för bröstet slår.
hans ångst gutår.
är öm och svår
hans ångst gutår,
hans ångst blir år från år,
svår! svår,
Men Ooto med sin sax.
Hon klipper som et ax.
vår svaga lifstråd af.
blott en hand,
full med sand,
döljer nu en fordom Fröjas nakna slaf

en stängd våstal i sit qualm och sitt qual.

2. v.

Men ack vår Enkling så bestört,
Han håller för ögat sitt räckskjört.
Han blåsar finkel prettar rört,
ach oärhördt,
hans hus förstört,
ack oärhördt,
hans hus är som man hört,
förstört,
för krogdörn dubbelt lås min vän,
tillbultad med bommar och piskad sen,
Bror ser du skylten ser du den,
Gull bägaren.
ej finns igen,
gullbägaren
den finns ej mera den,
Men men,
Men Cloto med sin sax
hon klipper som et ax
vår svaga lifs tråd af
blott en hand
full med sand
döljer nu en fordom Fröjas nakna bål slaf.
En stängd våstal i sit qualm och sit qual, :,

3. v.

Så sätt dig ned vid denna graf.
Du Nymph i din brånad på lustans haf.
betänk en blomma bröts nu af.
Som vällust gaf—

magrat och slaf
som vällust gaf
tils hon af dödens glaf.
bröts af,
Ju detta stoft som trampas här.
en bild af Mor Maja det innebär,
som leta systrar med besvär,
båd här och där,
hur dags och när,
som sag en kär,
i æstrils små besvär.
tvär! tvär!
Men cloto med sin sax.
hon klipper som et ax
vår svaga lifs tråd af.
blåt en hand
full med sand,
döljer nu en fordom fröjas nakna slaf.
En stångd västal i sit qualm och sit qual.

4. v.

Bind en bouquett af sipsor blå.
Bryt af de narcisor vid grafven stå.
Jasmin Lefkojor sen ha ha,
så skänk den då
åt Mållberg nå
at Mållberg då,
Som suckar i sin vrå,
ha ha,

Ack Molberg gråt din vän ej mer.
Dess stoft ren i blomstren en vällust ger,
tag din bouquette och sätt dig ner,
Drick et quarter,
din skål jag ber,
Drick et quarter.
Låt se om munnen ler,
mer, mer,
men cloto med sin sax.
Hon klipper som et ax
vår svaga lifstråd af,
Blott en hand
full med sand,
döljer nu en fordom Fröjas nakna staf.
En stangd våstal, i sitt qualm och sit qual.

Fredmans Epistel.

Angående slagsmålet nedan för dantsbomen 1764

Wid et stop öl och några sejsar,
fladdrar snillet mörkt och plumt,
det från sin höjd sig så fördiupar,
att des poral blir halt och dumt.
men låt oss höra.
Basso % Bergren må göra.
hur han vid Basviolen på rosen lund.
står rödblommig frisk och sund.
Utan båd eld och lust och lancka,

han Violen i famnen får.
blir då så brög som denna anka,
står vid dantsbommen står.
hör hur han grälar
dumheten trälar,
dödar Olympens så qual och behag,
i hvar knäppning och hvart drag.

Längst bort # utår bort # vid Grins hage,
ligger krogen Rosenlund,
krögarn är känd för röst och mage
för musiquen och friska sprund.
drick och slå takten
kring denna trakten.
Syns tobaks lador, trägårdar och fält,
kråkors skrän hörs skarpt och gält.

# #
Se krögar får hur godt han skrattar,
sqvalpar ölet i sit glas
när fader Berg i stråken fattar,
til en solo på sin bas,
hör hur han kälrar,
Leker och sjollrar,
Nickar med hufvud och smäler i skyn
under tunga ögnabryn.

# #
Så ses han ut, vid Nattens dimma,
klädd i natrack dumt och flatt,
Mellan hvart styng tenknappar glimma,
vissna blommor bär hans hatt,

hör hur han spelar,
målar och felar,
en sko och har mässing till spåne och en
Böx et spenne utaf ben

\# \#

Skål kärfar man måste skratta,
när man på vår Spelman ser,
Hur han är lik en krum markatta,
som på stången vinögd ler,
tusende fugter,
krumsvång och bugter,
gör han behändit och sabb i till lopp.
opp och ner och ner och opp.

\# \#

krögarn är full och full är krogen,
full med käril och ledsna kräk,
Eller en gesäll med glas i krogen,
än en båtsman synes med kräk
Somliga se unga.
Somliga gunga,
Mellan 2 linor högt opp i en gran
Spela spelman snäll och van ....

\# \#

Bröder gutår skål fröjas gummor,
med solhattar vita ben,
Som under klang af blancka trumor,
Vältra sig vid månans sken.
Som vid violen.
lyfta på kiolen.

Sling

Siung om herdar om vaggor och sång
nat och dag i fullt flång,

Här är oss godt gutar min sköna,
tag en våffla och en millon
Drick et glas öl med skjelkar gröna,
fylt med muskot och citron
Spela var syster
drick kära syster.
hurra hvad båtsmän och systrar i takt,
dansa på vår gröna trakt,

Men hvem är den med skin lärpusen.
svögd mäst af allihop
Som med sin nubb tält vid lardusen
står och fläsar mot et stop.
Se huru han smilar,
klinkar och hvilar,
Bugar och tackar och svälger och ler.
Sen sitt glas Camraten ger.

Un då den där som sig nu lutar.
Med en piska mot en Ek,
Som åt en mängd af hundar hutar
och betracktar korpars lek,
Långst bort vid bergen,
Synes till färgen.

Stugan helt grå fallen redan och ful.
och en kråka på et hjul.
\# \#
Ändå den där som Sjögren heter,
Visiteeren vid dante Com,
Som mellan skrynder och careter.
Smyger sig så snål och from
derstår Cameraten.
tolf i quadraten,
Med surögda ögon, och kippade skor,
halfva näsor visna klor.
\# \#
Huggen i Skallen och vrid opstraten
kasta bälja och gehäng.
Bryt af hans kåpps Slit af surtuten,
flaskan för hans ögon svång.
Han är den samma,
Som nyss anamma,
Slängen och pannan i kalmarår gränd,
af sin hud och blånad hånd,
\# \#
Innom vår krog vet glädien andas
men vid krogdörn död och mord
det af dit blod skall finklet blandas.
Och din skål bli sagd vid bord,
fort Canaille — Blås till Bataille.
huggen på truten och damba hans holt,
Slån i hjernan slån! — nej håll.

Gamla Bror Jockom klang vid dena rågan
hur mår din säcka fru! va, ba,
tackar ödmiukas för god efterfrågan,
efter omständigheterna,
Ja ja ja ja Jag må väl gråta,
kära Bror Jockom innan kort.
Så blir för dig allting en gåta,
Jag kan aldrig Mor förlåta,
Strunt tag dit glas glöm sorgen bort.

\# \#

Men hvad är som dig så hjertligt söker,
Positi litet kärleks kabb.
Nej när på nobis jag min pipa röker,
måste jag utstå jemt begabb.
En visa Jockoms gamla panna,
Skrattar uti näsven, glattar och sir ner.
Så at jag jiest jiest vid min kanna,
Jag har lust den karn förbanna,
hå baggabelle. hvad är det mer.

\# \#

Men apropos är flera än dän långa,
som valtrar sig i din Paulun,
hå! gensi Bror de äro många många,
fler än i bålstren finnes dun,
Gråten står mig i halsen broder,
hå ha hvad dricker du för sort hå ha.
Halt då uti af vinets floder,

Snart

Snart jag står vid Carons roder,
tag du ditt glas kom drick endå

Men säg Bror Jockom plär din Fru dig klappa,
ge dig en kyss när du går ut,
Ja ja hon säger: Pappa, lilla Pappa;
blif intet kall tag din Surtout,
Skrufva Peruquen runt kring örat,
Men men i pannan har hon mycket grål,
Broder säg hvad skall jag göra
Med din Kärom Sockret röra,
Drick i botten och må väl.

KUNGL. BIBLIOTEKET. STOCKHOLM

KUNGL·BIBLIOTEKET·STOCKHOLM

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM.
Handskrifter.
N:o